საქართველოს რესპუბლიკა

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ტყუილობით და ჭორებით ხელის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსამაგლოესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

სამშაბათი, 29 მაისი, 2012 წელი.

№100 (6976)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

ჩვენ ვიწყებთ!

კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერის ბიძინა ივანიშვილის გამოსვლა თავისუფლების მოედანზე, 2012 წლის 27 მაისს

ჩვენი მიზანია არა ვინმეს დამარცხება, არამედ საქართველოს გამარჯვება. დღეს ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას იმისთვის, რომ მკვეთრად შევცვალოთ საქართველოს თითოეული მოქალაქის ცხოვრება უკეთესობისკენ.

ჩემო საყვარელო ხალხო, მოგესალმებით!

ბედნიერი ვარ, რომ თქვენ გვერდით, საქართველოს მოქალაქეების, ჩვენი სამშობლოს გვერდით ვდგავარ!

საქართველოს გარდა მე სხვა სამშობლო არ გამაჩნია! მე საქართველოს მოქალაქეობა თქვენ უკვე მომანიჭეთ! მე საქართველოს მოქალაქე ვარ, რადგან არავინ მიყვარს ისე, როგორც ჩემი ხალხი, ჩვენი საქართველო!

ბედნიერი ვარ, რომ ჩვენ ერთად ვიწყებთ ბრძოლას ერთიანი, ძლიერი, დემოკრატიული საქართველოსთვის!

დღეს ჩვენ აქ შეგვკრიბა პასუხისმგებლობამ ჩვენი წარსულის, აწმყოსა და მომავლის წინაშე. ჩვენი ერთობა, ჩვენი სიმრავლე ადასტურებს იმას, რომ ფუჭად არ ჩაუვლია ჩვენი წინაპრების ბრძოლას და თავდადებას. გავიხსენოთ საქართველოს უკეთესი მომავლისთვის მებრძოლი გმირები. გავიხსენოთ, აი, აქ, ამ მოედანთან ახლოს, 1989 წლის 9 აპრილს დაღუპულები. გავიხსენოთ ისინიც, ვინც შარშან 26 მაისის ღამეს ხელისუფლების გაუგონარი ძალადობის მსხვერპლი გახდნენ. მოდით, წუთიერი დუმილით პატივი მივაგოთ მათ ხსოვნას...

ჩემი ოცნება ყოველთვის იყო ძლიერი, განვითარებული, ბედნიერი საქართველო. ჩემი ოცნება იყო ქართული სახელმწიფო, როგორც თავისუფალი ადამიანების საზოგადოება, სახელმწიფო, სადაც მისი ყოველი მოქალაქე თანასწორია კანონის წინაშე, სადაც პატივს სცემენ ადამიანის ღირსებას და ყველას აქვს საშუალება, საკუთარი ნიჭითა და შრომით მიაღწიოს წარმატებას.

ასეთი იყო ჩემი ოცნება და ასეთად რჩება დღესაც. მთელი ჩემი ცხოვრება, შეძლებისდაგვარად, ვცდილობდი, ვყოფილიყავი არა რომელიმე ხელისუფლების, არამედ ქვეყნის სამსახურში; ჩემი რესურსების გამოყენებით ხელი შემეწყო სახელმწიფო ინსტიტუტების ჩამოყალიბებისთვის, ვცდილობდი დავხმარებოდი ადამიანებს გარდამავალი პერიოდის სირთულეების გადატანაში, მაგრამ ისე გამოვიდა, რომ ამ გარდამავალი პერიოდის დასრულებას არა და არ დაადგა საშველი.

იცვლებოდა ხელისუფლება, მაგრამ ქვეყანა ერთი ჩიხიდან მეორე ჩიხში შედიოდა. ასეა დღესაც, ამ მოჯადოებულ წრეში ტრიალი უკვე კრიტიკულ ზღვრამდე მივიდა. სამწუხაროდ, დღეს ჩვენ გვყავს უგუნური მმართველი, რომელიც დღითი დღე კარგავს საღ აზრს! ამას ყოველი ჩვენგანი კარგად ხედავს. ხედავენ ისინიც, ვინც ჯერ კიდევ იძულებულნი არიან, შეასრულონ მისი უკანონო, ხშირ შემთხვევაში, ანტისახელმწიფოებრივი გადაწყვეტილებები!

ჩვენ კარგად ვიცით, ვისთან და რასთან გვაქვს საქმე. მე ნათლად დავინახე, რომ ხელისუფლების უგუნურება იქამდე მივიდა, რომ ის უკვე სერიოზული საფრთხეა ქართული სახელმწიფოსთვის. მე დავინახე, რომ თუ ასე გაგრძელდა, ჩვენ ყველანი სამშობლოს დავკარგავთ.

ამიტომაც, პოლიტიკაში ყოფნა, პოლიტიკური ბრძოლა მმართველი რეჟიმის შესაცვლელად, ჩემი სურვილი კი არ არის, არამედ ჩემი მოვალეობაა. ეს არის თითოეული ჩვენგანის, საქართველოს ყველა მოქალაქის მოვალეობა, ეს არის ჩვენი ღირსების საქმე!

იხ. 2 გვ.

ჩვენ ვიწყებთ!

(პირველი გვერდიდან)

საპარლამენტო არჩევნები, რომელიც შემოდგომაზე უნდა გაიმართოს, ყოფნა-არყოფნის საკითხია ჩვენი ქვეყნისთვის: ჩვენ აუცილებლად გავიმარჯვებთ! თუმცა, გამარჯვებისთვის მარტო სურვილი არ კმარა, გამარჯვებისთვის არ კმარა თავდადებული შრომაც კი, გამარჯვებისთვის არ კმარა არც მხოლოდ თავგანწირვა, გამარჯვებისთვის აუცილებელია კარგად გააზრებული, მკაფიო გეგმა, რომელიც სურვილსაც, თავგანწირვასაც და შრომასაც ერთიან კალაპოტში მოაქცევს და ერთი მიზნისკენ წარმართავს.

მიზნის მისაღწევად პროცესის თავიდან ბოლომდე გააზრება და დაგეგმვა გენებში მაქვს, ეს ჩემი ხასიათია. ჩემი პირველი განცხადებიდან 7 თვე გავიდა და გარწმუნებთ, რომ ყველაფერი ისე ვითარდება, როგორც ვგეგმავდი და გააზრებული მქონდა.

ამ გააზრებული გეგმით მოვედით დღემდე და, გარწმუნებთ, დღეიდან პროცესები შეუქცევად ხასიათს მიიღებს, უკვე შეუძლებელია დაწყებული პროცესების შეჩერება, მით უფრო, ამ პროცესების შემობრუნება. ხელისუფლებამ რაც არ უნდა დაგეგმოს, რაც არ უნდა მოიმოქმედოს, ეს ბრძოლა აუცილებლად ბოლომდე მივა და ჩვენი გამარჯვებით დასრულდება!

გასული შვიდი თვის განმავლობაში ჩვენ შევძელით ოპოზიციური პოლიტიკური სპექტრის ერთ გუნდად გაერთიანება. და ეს, არც ისე ადვილი იყო. ჩემი კოლეგები უნდა დამერწმუნებინა, რომ დროებით გადაედოთ ყველა სადავო საკითხი და, ჩვენი ქვეყნის სახელმწიფოებრივი ინტერესიდან გამომდინარე, შეთანხმებულიყვნენ ერთიან პლატფორმაზე.

ამ თვეების განმავლობაში ჩვენმა გუნდმა უზარმაზარი სამუშაო გასწია. ჩამოვაყალიბეთ პოლიტიკური კოალიცია „ქართული ოცნება“, ჩვენ შევძელით და მთელ საქართველოში შევქმენით რეგიონალური სტრუქტურები - შტაბები. ყოველივე ამას ჩვენ ვაკეთებდით ხელისუფლების მხრიდან ისტერიული ძალადობისა და უგვანო ცილისწამებების ფონზე. ჩვენ ეს შევძელით, რადგან ამ ბრძოლაში ჩვენ მხარესაა ქართველი ხალხის ნება, რომელსაც არ სჩვევია მონობაში ცხოვრება. ჩვენ მხარესაა თანამედროვე პოლიტიკური და კულტურული ტრადიცია, ჩვენ მხარეს არიან ქვეყნები, რომლებმაც დემოკრატია და თავისუფლება სახელმწიფოს ფუნდამენტში ჩადეს. ხოლო ჩვენ წინააღმდეგ არის ერთი მშიშარა კაცი - ტრადიციას, თანამედროვეობას, რეალობას მოწყვეტილი, რომელსაც სიცრუისა და ძალადობის გარდა არგუმენტი აღარ დარჩენია.

ჩვენ დღეს ვიწყებთ წინასაარჩევნო კამპანიას და მე ბედნიერი ვარ, რომ ამ ბრძოლაში თქვენ გვერდით ვარ, საქართველოს მოქალაქეების გვერდით, სამშობლოს გვერდით!

ჩვენი მიზანია არა ვინმეს დამარცხება, არამედ საქართველოს გამარჯვება.

დღეს ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას იმისთვის, რომ მკვეთრად შევცვალოთ საქართველოს თითოეული მოქალაქის ცხოვრება უკეთესობისკენ.

მე ძალიან კარგად ვიცი, როგორ უნდა გავაკეთო ეს, რადგან ბავშვობიდან ვშრომობ, კარგად ვიცი, რას ნიშნავს მრავალშვილიანი ოჯახის გაჭირვება. გლეხის შრომის ფასიც ვიცი, სწავლასთან ერთად მუშაობის სიძნელეც გამომიცდია. მძიმე შრომის ფასად ბიზნესში დიდ წარმატებასაც მივაღწიე და კეთილსინდისიერებაც შევინარჩუნე, თუმცა, ეს არ იყო ადვილი საქმე.

ისიც კარგად ვიცი, რომ ერთი ადამიანი ვერ იქნები ბედნიერი, რაც არ უნდა წარმატებული იყო, თუ შენს სამშობლოს მრავალი გასაჭირი ადგას.

სწორედ ამიტომ, თავს უფლებას მივცემ და ხელისუფლების მაღალი ეშელონებისა და ქართველი ბიზნესმენების გასაგონად ვიტყვი: ვერანაირი პირადი მატერიალური კეთილდღეობა ვერ მოგანიჭებს ბედნიერებას, როდესაც შენი ხალხი უბედურია, როდესაც მილიონ ნახევარზე მეტი ადამიანი სიღარიბის ზღვარს ქვემოთაა, როდესაც მოსახლეობის დიდ ნაწილს ბანკის ვალი ახრჩობს, როდესაც გისოსებს მიღმა უდანაშაულო ადამიანები იტანჯებიან, როდესაც შენი ქვეყნის ტერიტორიები ოკუპირებულია. ეს უნდა დასრულდეს!

დღეს ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას იმისთვის, რომ სახელმწიფოს მთავარი ღირებულება და საზრუნავი გახდეს ადამიანი და რომ ყველა მოქალაქე თანასწორი იყოს კანონის წინაშე.

ჩვენ ვიწყებთ, რათა დავამკვიდროთ თავისუფალი ბიზნესგარემო, ხელი შევუწყოთ მეწარმეობის განვითარებას, შევქმნათ საკუთრების ხელშეუხებლობისა და დასაქმებულთა სოციალური დაცვის გარანტიები, რაც საბოლოო ჯამში უზრუნველყოფს უმუშევრობის დაძლევას და სამუშაო ადგილების შექმნას.

უმუშევრობის პრობლემა მოკლე ხანში მინიმუმამდე უნდა შემცირდეს. ყველას უნდა შეეძლოს საკუთარი შესაძლებლობის შესატყვისი სამსახურის პოვნა და ამით ოჯახის რჩენა და ჩვენ ამას შევძლებთ!

განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ახალგაზრდების დასაქმება, რათა მათ ჰქონდეთ შრომისა და წარმატებული კარიერის პერსპექტივა საკუთარ სამშობლოში და არა სადმე სხვაგან.

ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას სამართლიანი სასამართლოსთვის და სამართალდამცავი სტრუქტურების პოლიტიკური წნეხისგან გათავისუფლებისთვის, რათა სამართალი დავუბრუნოთ ხალხს.

ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას საქართველოს გაერთიანებისთვის, რათა გამთლიანებული, დემოკრატიული და წელში გამართული საქართველო გახდეს ევროკავშირის, ნატოს, საერთაშორისო თანამეგობრობის სრულფასოვანი და ღირსეული წევრი.

ჩვენ შემუშავებული გვაქვს ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური და კულტურული განვითარების დეტალური პროგრამა ყველა მიმართულებით. ჩვენ არ დაგპირდებით არაფერს ისეთს, რისი შესრულებაც არ არის შესაძლებელი და რაც არ შეგვიძლია. ყოველი ჩვენი დაპირება რეალური და კარგად დათვლილია.

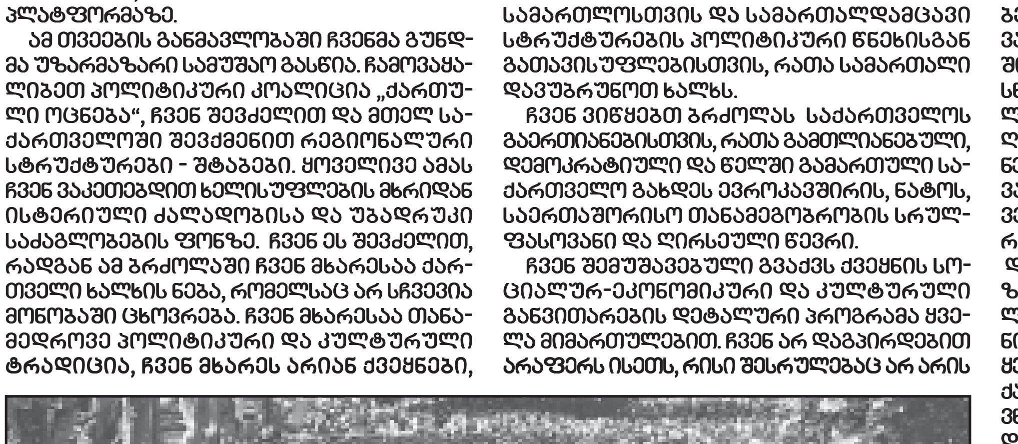

რეალური პოლიტიკა, რეალური ნაბიჯები, ეს არის ის, რასაც გპირდებით. ჩვენ ვერ მოვახდენთ სასწაულს, მაგრამ გავაკეთებთ შესაძლებლის მაქსიმუმს.

საარჩევნო კამპანიის განმავლობაში წარმოგიდგენთ ჩვენს გეგმებს და თქვენთან ერთად, თქვენი თანამონაწილეობით მივცემთ საბოლოო სახეს საქართველოს განვითარების პროგრამას. ამჯერად კი, ორიოდ სიტყვით შევჩერდები ჩვენს პრიორიტეტებზე.

თუკი ამ ხელისუფლების პრიორიტეტი არის საკუთარი ძალაუფლების განმტკიცება და შენარჩუნება, ჩვენი პრიორიტეტი იქნება თითოეული მოქალაქის თავისუფლება და კეთილდღეობა.

არ არსებობს იმაზე დიდი ღირებულება, ვიდრე ადამიანის სიცოცხლეა. საკუთარი მოქალაქეების სიცოცხლეზე ზრუნვა კი, ცივილიზებული სახელმწიფოს უპირველესი მოვალეობაა.

დღეს ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას, რათა დავძლიოთ ჯანდაცვის სისტემაში შექმნილი კატასტროფული ვითარება. მოქალაქეთა აბსოლუტური უმრავლესობისთვის სამედიცინო მომსახურება ხელმიუწვდომელია. ძვირი ღირს საავადმყოფოში დაწოლა, ძვირია წამლები, ძვირია ოპერაციის გაკეთება. ჩვენ დღეს პირველები ვართ ევროპასა და პოსტსაბჭოთა სივრცეში მოზარდთა სიკვდილიანობით, ჩვენ დღეს პირველები ვართ დედათა და 5 წლამდე ბავშვთა სიკვდილიანობით.

ჩვენი პოლიტიკა ჯანდაცვის სფეროში ორიენტირებული იქნება ადამიანზე, თითოეულ მოქალაქეზე. ჩვენ მოვსპობთ მონოპოლიებს და შევქნით კონკურენტუნარიან გარემოს. ჩვენ ვთავაზობთ უფასო სამედიცინო მომსახურების სადაზღვევო პაკეტს საქართველოს ყველა მოქალაქეს და არა ყოველ მეორეს, როგორც ამას საქართველოს ხელისუფლება ჰპირდება ხალხს და მისი დაპირების ფასიც კარგად ვიცით.

დღეს ჩვენ ვიწყებთ, რათა ისე შევცვალოთ ქვეყნის მართვა, რომ უმოკლეს დროში ყველა მოქალაქეს ჰქონდეს ხელმისაწვდომი ხარისხიანი განათლება. აუცილებელია, ყველა სოფელში მოქმედებდეს სკოლა, რომელთა უმრავლესობა ეგრეთ წოდებული ოპტიმიზაციის საბაბით დაიხურა.

სოფლის სკოლაზეა დამოკიდებული არა მარტო განათლების საკითხი, არამედ მოსახლეობის ადგილზე დამაგრება, ისტორიული კუთხეების დაცლისგან გადარჩენა.

7 ივნისს ქუთაისი გველოდება, ასეთი აქციები სხვა ქალაქებშიც გაიმართება და შემოდგომისთვის მთელ საქართველოს ერთ მუშტად შევკრავთ!

მრავალი გაჭირვება გამოიარეს ჩვენმა პედაგოგებმა და თითქმის უხელფასობის პირობებში უარი არ უთქვამთ პროფესიული მოვალეობის შესრულებაზე. ახლა კი, სულ იმის შიში აქვთ, რომ შეიძლება ყოველგვარი ახსნა-განმარტების გარეშე დაითხოვონ სკოლებიდან. ვპირდებით მათ, რომ მიეცემათ ღირსეული საქმიანობის შესაძლებლობა, ექნებათ სათანადო ხელფასი, სოციალური დაცვა და, რაც ყველაზე მთავარია, მათ ვერავინ ველარ გაათავისუფლებს სამსახურიდან პირადი თუ პოლიტიკური მოტივების გამო.

დღეს ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას სოფლის ფეხზე დაყენებისთვის. დღეს სოფელი დაცლილი და წელში გატეხილია. გლეხს აკლია ტექნიკა, თესლი, აკლია საწვავი, აკლია სასუქი. ყველაფერს გავაკეთებთ იმისათვის, რომ საქართველოს ეკონომიკის აღმავლობაში მნიშვნელოვანი წილი სოფლის მეურნეობაზე მოდიოდეს. დღეს საქმე იქამდეა მისული, რომ ხშირად გლეხს გადასახადისა და სხვა ხარჯების შესატყვისი მოსავლის აღებაც უჭირს.

ჩვენ გვაქვს სათანადო გამოცდილება და ხელისუფლებაში მოსვლისთანავე ამ გამოცდილებას მთელი ქვეყნის მასშტაბით შევასხამთ ხორცს. შემუშავებული გვაქვს პროგრამები იმისათვის, რომ ფეხზე დავაყენოთ თითოეული გლეხი, თითოეული ოჯახი, ავაღორძინოთ სოფელი, რომელიც, საბოლოოდ, ჩვენი ქვეყნის აღორძინებას ნიშნავს. ხელი შევუწყოთ როგორც ფერმერული, ისე საოჯახო და კოოპერაციული მეურნეობების შექმნას ქვეყანაში. შევქმნით სპეციალურ ფონდს, რომელიც დაეხმარება ყველას, ვინც დასაქმებულია სოფლის მეურნეობაში. ამით სოფელში გლეხი დამაგრდება, ახალგაზრდობას სტიმული მიეცემა და ქვეყანაც წელში გაიმართება.

ჩვენ ვიწყებთ, რათა პენსიონერებს ჰქონდეთ ისეთი პენსია, რომ ღირსეულად ცხოვრება შეეძლოთ; ჩვენს ომისა და შრომის ვეტერანებს პატივი მივაგოთ და სათანადო სოციალური შეღავათებით უზრუნველვყოთ.

ჩვენ გვაქვს მკაფიო გეგმა, როგორ უნდა დავძლიოთ და გადავჭრათ ეს პრობლემები.

ჩვენ დღეს ვიწყებთ, რათა ხვალ საქართველოსა და მთელი მისი მოსახლეობის მდგომარეობა შევცვალოთ უკეთესობისკენ, სამართლიანობისა და თანასწორობისკენ. ვიწყებთ სრულფასოვან საარჩევნო კამპანიას და უკვე ინტენსიურად ვმუშაობთ ჩვენს ქვეყანაშიც და საზღვარგარეთაც.

ბევრი ლაპარაკია იმაზე, რომ მთავარი საფრთხე შიშის დაძლევაა და რომ ქართველი ამომრჩეველი შიშის გამო საარჩევნო ურნებთან თავისუფალ არჩევანს ვერ გააკეთებს.

მეც ასე მეგონა, თუმცა დღეს დავრწმუნდი, რომ გაბედულობაზე და შიშის დათრგუნვაზე ლაპარაკი იმ ხალხით, იმ ქალაქში, რომელიც არ შეშინებია ყველაზე საშინელ დაპყრობებსაც კი, სასაცილოა. არ შეიძლება ქართველებს ვკადრო, რომ სააკაშვილის ეშინიათ. რეალურად ეს შიში კი არ არის, ეს უნდობლობაა, რომელიც გაუჩნდა ჩვენს ხალხს, რადგან ბევრჯერ დარჩა პოლიტიკოსებისგან გაწბილებული.

ამიტომ დღეს, პირველ რიგში, თქვენი ნდობა გვაქვს მოსაპოვებელი. ამჯერად თქვენი იმედი არ გაცრუვდება, მოქალაქეობრივი ღირსება არ შეილახება. ჩვენ თქვენს გვერდით ვიქნებით ბოლომდე. და დღეს, აქ, საზეიმოდ, მე გპირდებით, რომ ბოლომდე ვიბრძოლებ თქვენთან ერთად, რათა ყველამ ერთად ავიხდინოთ ჩვენი ოცნება!

ჩემი ოცნებაა, დადგეს ის დღე, როდესაც ჩემი ოთხი შვილი იცხოვრებს ისეთ ქვეყანაში, სადაც მათზე იმსჯელებენ არა სოციალური მდგომარეობის, არამედ იმის მიხედვით, თუ რას წარმოადგენენ ისინი!

ჩვენი ოცნებაა, თითოეული ადამიანი იყოს სამშობლოს სამსახურში, იყოს ბედნიერი და წელგამართული.

ჩვენი ოცნებაა, საქართველოში დაცული იყოს ადამიანის ყველა უფლება, აზრისა და სიტყვის თავისუფლება; სასამართლო იყოს სამართლიანი, მედია - დამოუკიდებელი, ბიზნესი - ხელშეუხებელი.

ჩვენი ოცნებაა, ჩვენს საამაყო ჯარისკაცებსა და პოლიციელებს მიეცეთ შესაძლებლობა, ღირსეულად ემსახურონ სახელმწიფოს და არა რომელიმე ხელისუფალს.

ჩვენი ოცნებაა, ისეთი ქვეყანა, სადაც არავის აღარ დასჭირდება ლუკმაპურის საშოვნელად სამშობლოდან გადახვეწა და მთელ მსოფლიოში მიმოფანტული ქართველებიც უკან დაბრუნდებიან.

ჩვენი ოცნებაა, ისეთი საქართველო, სადაც ჩვენი დევნილები თავიანთ სახლებში შეძლებენ ცხოვრებას.

ჩვენი ოცნება საერთოა - ქართველების, ოსების, აფხაზების, ებრაელების, აზერბაიჯანელების, სომხების, რუსების, ბერძნებისა და სხვა ერების - მშვიდობიანად აღვადგინოთ ქვეყნის ერთიანობა და შევქმნათ ისეთი ქვეყანა, რომელიც მისაღები იქნება ყველასთვის!

ჩვენი ოცნება ისეთი ქვეყნის შექმნაა, რომლითაც იამაყებენ ჩვენი თანამედროვენი და მომავალი თაობები! ჩვენი ოცნებაა საქართველო იყოს თავისუფალი, დემოკრატიული, ევროპული თანამეგობრობის ღირსეული წევრი!

დღეიდან საქართველოში თუ საქართველოს გარეთ მცხოვრებ ჩვენს თანამოქალაქეებთან მივიტანთ ჩვენს სათქმელს; ხმას მივაწვდენთ ყველას - ყველა ქალაქს, ყველა რეგიონს, ყველა სოფელს!

ჩემო საყვარელო ხალხო, ჩემო თანამებრძოლებო!

ამ ბრძოლაში ჩვენ ერთმანეთს ვჭირდებით! მხოლოდ ერთად დგომით მოვიგებთ ამ ბრძოლას!

ჩვენ ვიწყებთ დღეიდან, რადგან ჩვენ გვწამს და მტკიცედ გვჯერა, რომ გავიმარჯვებთ არჩევნებში, საქართველო გაიმარჯვებს, ქართველი ხალხი გაიმარჯვებს, ჩვენ ერთად შევქმნით უკეთეს მომავალს და ერთად ავისრულებთ ქართულ ოცნებას.

ჩემო საყვარელო ხალხო!

ჩვენი დღევანდელი შეხვედრის დასასრულს, კიდევ ერთხელ მინდა დიდი მადლობა გითხრათ ყველას აქ მოსვლისთვის. დღეს ჩვენ დავიწყეთ საარჩევნო კამპანია, დავიწყეთ თქვენთან ერთად. ხვალიდან სრული დატვირთვით ამოქმედდება ჩვენი შტაბები - ყველგან, მთელს საქართველოში. გელოდებით ყველას! აქტიურად ჩაერთეთ მუშაობაში! თითოეული თქვენგანის მონაწილეობა არის ძალიან მნიშვნელოვანი.

ჩვენ ერთი წამითაც არ შევწყვეტთ მუშაობას. ჩვენი ყურადღების მიღმა არ დარჩება არც ერთი ქალაქი, არც ერთი სოფელი, ყველას შევხვდებით.

7 ივნისს ქუთაისი გველოდება, ასეთი აქციები სხვა ქალაქებშიც გაიმართება და შემოდგომისთვის მთელ საქართველოს ერთ მუშტად შევკრავთ!

ჩვენ აუცილებლად მოვიგებთ ამ ბრძოლას, გპირდებით!!!

გაუმარჯოს, შემოდგომაზე არჩევნებში გამარჯვებით ჩვენი ოცნებების ასრულება იწყება!!!

საქართველო დაუმთავრებელი მშენებლობაა!

მოგესალმებით ყველას!

მივესალმები პარლამენტის წევრებს, სტუმრებს, ქალაქ ქუთაისისა და სრულიად საქართველოს საზოგადოებას.

ჩემო ძვირფასო ხალხო, ჩვენო ძვირფასო თანამოქალაქენო,

96 წლის წინათ, ამ დღეს ჩვენი დიდი წინაპრები თავისუფლების ურთულეს გზას დაადგნენ.

მანამდე საქართველო ასწლეულების მანძილზე თავისუფლებააყრილი იყო იმპერიათა მიერ, ჩვენს ქვეყანას დაკარგული ჰქონდა სახელმწიფოებრიობის ტრადიცია, სასიცოცხლო საფრთხე ემუქრებოდა ჩვენს ეროვნულ იდენტურობას. ამის მიუხედავად, მაინც გაბედეს და გამოაცხადეს საქართველოს დამოუკიდებლობა.

დღეს ამ დარბაზში ჩვენთან ერთად იმყოფებიან პირველი რესპუბლიკის დამფუძნებელთა ოჯახის წევრები, მათ შორის, საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარის ნოე ჟორდანიას ვაჟი რეჯებ ჟორდანია და მისი მეუღლე.

გმადლობთ, მივესალმოთ მათ.

რა თქმა უნდა, ეს ურთულესი გადაწყვეტილება იყო, მაგრამ ის ჩვენი ხალხის უმთავრეს ფასეულობას – თავისუფლების სიყვარულს ეფუძნებოდა, რასაც, თავის მხრივ, საფუძვლად ედო უპირობო რწმენა იმისა, რომ ამ უძველესი ქვეყნის, ამ განუმეორებელი მიწის, ბარისა და ზღვისპირეთის შვილები იმსახურებდნენ უფლებას, თავად გადაეწყვიტათ საკუთარი ბედი; იმსახურებდნენ უფლებას, თავად ეპატრონათ საკუთარი ცხოვრება და ჰქონოდათ შანსი საკუთარი მონდომებით გაეუმჯობესებინათ ყოფა.

თავისუფლების გზა ხიფათიანი, მაშინ უფრო რთული აღმოჩნდა, ვიდრე ბევრს წარმოედგინა – სულ რაღაც სამ წელიწადში ეს გზა ჩრდილოეთიდან შემოჭრილმა ახალმა, დაუნდობელმა იმპერიამ – საბჭოთა იმპერიამ – უეცრად გაწყვიტა და საქართველომ დიდი ხნით დაკარგა თავისუფლება.

დიდი ხნით წაგვართვეს საშუალება, თავად გადაგვეწყვიტა საკუთარი ბედი – 70 წლის განმავლობაში მოგვიწია ცხოვრება უუფლებოდ, სრული იზოლაციის ქვეშ, ჩამორჩენილი ხედით, გათელილი ღირსებით, წართმეული ქონებითა და ერის საუკეთესო ნაწილის განადგურებით.

მაგრამ ერთადერთი, რაც ამ დროის განმავლობაში ვერ წაგვართვეს, იყო სწორედ ის უპირობო რწმენა, რომელსაც ეფუძნებოდა 1918 წლის 26 მაისის გადაწყვეტილება - რწმენა, რომ ჩვენს თავს ჩვენზე უკეთ ვერავინ მოუვლის; რწმენა, რომ ჩვენი ბედი ჩვენსავე ხელშია და რომ თავისუფლება არის ერთადერთი ფორმა ჩვენი მცირერიცხოვანი, მაგრამ დიდი ერის წარმატებისათვის.

დღეს ჩვენ ამ რწმენის ურყეობას ვზეიმობთ – რწმენისა, რომელიც ახლა უკვე ჩვენი ყოველდღიური ცხოვრების ფაქტია და თითქმის ხსნი წლის შემდეგ, რეალურად განაპირობებს ჩვენი სახელმწიფოს დამოუკიდებელ არსებობასა და წარმატებულ განვითარებას.

დღეს ჩვენ პატივს მივაგებთ ყველა ჩვენს წინაპარსა და თანამედროვეს, რომელთაც ეს დღე დღეობით მოგვიყვანეს; მათ, ვინც მოგვიპოვეს თავისუფლება; მათ, ვინც სიცოცხლე, თავიანთი ჯანმრთელობა და ქონებაც შესწირეს თავისუფლებისთვის ბრძოლას...

პატივს მივაგებთ მათ, ვინც სიცოცხლის ფასადაც დღეს ხელში მოქცეულ დამოუკიდებელი საქართველოს დროშა.

პატივს მივაგებთ მათ, ვინც 90-იან წლებში და 2008 წელს დათმო სიცოცხლე, მაგრამ არ დათმო თავისუფლება.

ასევე მათ, ვინც შეინარჩუნა სიცოცხლე, მაგრამ დაკარგა საკუთარი სახლ-კარი, საკუთარი მამულ-დედული და ახლა დევნილობაში უწევს ცხოვრება, ვიდრე ჩვენი თავისუფლების დროშის ქვეშ არ გაერთიანდება ქვეყანა და არ დამარცხდება იმპერიის უკანასკნელი გაპარტახება ჩვენი სახელმწიფოებრიობის წინააღმდეგ.

ამ დიდებულ დღეს ჩვენ ქედს ვიხრით წარსული გმირების წინაშე, მაგრამ, ამავე დროს, გამოვხატავთ პატივისცემას დღევანდელი გმირების – ჩვენი ახალგაზრდების მიმართ, რომლებიც ღირსებით ატარებენ ქართულ საბრძოლო მუნდირს და წარმოადგენენ ჩვენი ქვეყნის სიმტკიცეს, დგანან ჩვენი მიწა-წყლისა და ჩვენი ღირსების სადარაჯოზე.

მათი მონდომება, მათი თავდადება, მათი შემართება არის ის, რაც ჩვენი ერის დამოუკიდებლობას რეალურად აქცევს. მათი სამსახური ქვეყნის წინაშე, იქნება ეს საქართველოს ტერიტორიაზე თუ მის ფარგლებს გარეთ, განაპირობებს ჩვენს სახელმწიფოებრიობას.

* * *

დღეს, ჩვენ, ერთი მხრივ, ვიხსენებთ ჩვენი ერის წარსულს, ხოლო, მეორე მხრივ, თავად ვწერთ ახალ საქართველოს ისტორიას. დღეს პირველად ქართული პარლამენტი ზის ამ დიდებულ ქალაქ ქუთაისში, უთანამედროვეს შენობაში.

მინდა მივულოცო საქართველოს პარლამენტს ახალი ბინა, ხოლო ქუთაისს საქართველოს მეორე დედაქალაქის განსაკუთრებული სტატუსი.

პარლამენტის ეს ახალი შენობა, ბევრი თვალსაზრისით ჩვენი ქვეყნის შესანიშნავი სიმბოლოა. ისევე, როგორც ახალი საქართველო – ეს შენობაც არის თანამედროვე, შთამბეჭდავი და გამჭვირვალე.

ისევე, როგორც ახალი საქართველო, ეს შენობაც წარმოადგენს თანასწორ, შეუზღუდავ სივრცეს ჩვენი საზოგადოების ყველა ჯგუფისთვის, არასამთავრობო სექტორისთვის, უმცირესობებისა და თავისუფალი მედიისთვის. აქ მათ საშუალება ექნებათ დაუბრკოლებლად წარმოადგინონ საკუთარი ინტერესები და მოახდინონ გავლენა ქვეყნის მართვაზე. ეს შენობა არის სიმბოლო იმ გახსნილი დემოკრატიისა, რომელსაც ჩვენ ვაშენებთ.

მაგრამ, ამას გარდა, ეს შენობა კიდევ ერთი თვალსაზრისით წარმოადგენს თანამედროვე საქართველოს მეტაფორას. როგორც ხედავთ, ის დიდი სამუშაოს მიუხედავად, რომელიც უკანასკნელი თვეების განმავლობაში მის ასაშენებლად შესრულდა, ჯერაც დაუმთავრებელია. ასევეა ჩვენი ქვეყანაც – ახალი საქართველო ჯერაც დაუმთავრებელი მშენებლობაა.

დიახ, ჩვენ ერთად ბევრი რამ ავაშენეთ გასული წლების განმავლობაში: შევაკავშირეთ ქვეყანა ახალი ინფრასტრუქტურული პროექტებით, გავაუმჯობესეთ გზები, გავწმინდეთ ქვეყანა კორუფციისა და კრიმინალისგან, გავაუმჯობესეთ ბიზნესგარემო – მთელ მსოფლიოში გავუთქვით სახელი ჩვენს სამშობლოს, როგორც ერთ-ერთ ყველაზე ხელსაყრელ ქვეყანას ბიზნესის წარმოებისა და ტურიზმისათვის. უფრო მეტად დავუახლოვდით ცივილიზებულ სამყაროს, დასავლურ დემოკრატიებს. თუნდაც გასულ კვირას, ჩიკაგოში ნატოს სამიტზე, სადაც ერთიანი ძალისხმევით მორიგი, მნიშვნელოვანი ნაბიჯი გადავდგით ნატოს სრულუფლებიანი წევრობისაკენ.

მაგრამ ამ მცირედი წინსვლის მიუხედავად, ახალი საქართველოს შენება ჯერ კიდევ შორსაა დასრულებისგან. იგი ჯერ ისევ დაუსრულებელი მშენებლობაა და კიდევ გაცილებით მეტია ასაშენებელი, ვიდრე აქამდე ავაშენეთ.

დღევანდელ დღეს ყველას საზეიმო განწყობა აქვს და ამიტომაც არის ჩვენს სახეებზე სიხარული აღბეჭდილი.

საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი ქუთაისში პარლამენტის პირველ საზეიმო სხდომაზე სიტყვით გამოვიდა

მაგრამ, ძალიან კარგად ვიცი, რომ ყოველი დღე ასეთი არ არის. ვიცი, რომ ჯერაც ძალიან ბევრი პრობლემის, სატკივარისა და გასაჭირისაგან შედგება ჩვენი ხალხის ყოველდღიური ცხოვრება.

ამ დღესასწაულს, რა თქმა უნდა, უხდება საუბარი ჩვენი ქვეყნის მიღწევებზე, მაგრამ მე მიჭირს ვილაპარაკო წარმატებებზე მაშინ, როდესაც სადაც არ უნდა გავიხედოთ, ყოველდღიური ცხოვრება გვიჩვენებს იმას, თუ რამდენი გვაქვს კიდევ გასაკეთებელი – ჯერ კიდევ რამდენი რამ არის დაუმთავრებელი და ბოლომდე მისაყვანი - ჯერ კიდევ რამდენია ასაშენებელი და რამდენად ცოტაა ის, რისი გაკეთებაც აქამდე შევძელით.

დიახ, ჩვენ ვიზიდავთ ახალ ინვესტიციებს და ვაშენებთ ახალ შენობებს, მაგრამ ჯერაც ძალიან ბევრი ჩვენი მოქალაქეა უმუშევრად დარჩენილი, რაც ყოველდღე შავი ღრუბელივით ადგას თავს მათ ცხოვრებას. ეს არის ყოველდღიური ბრძოლა ლუკმა-პურისთვის საკუთარი თავისა და შვილების გამოსაკვებად.

დიახ, ჩვენი ეკონომიკა მსოფლიო კრიზისისა და ევროპის შესაძლო ეკონომიკური კოლაფსის მიუხედავად, ქვეყნების უმრავლესობისაგან განსხვავებით, შთამბეჭდავი 7 პროცენტით იზრდება, მაგრამ უამრავ ოჯახს ჯერაც უმძიმესი ეკონომიკური სიმწირის გამო, მაქსიმალური მომჭირნეობის პირობებში უწევს თავის გატანა.

დიახ, ჩვენ ავაშენეთ ახალი საავადმყოფოები და კლინიკები და აქამდე არნახული დონის, თანამედროვე სამედიცინო დაწესებულებები გავხსენით საქართველოს ყველა რეგიონში – იქ, სადაც აქამდე ელემენტარული მკურნალობაც კი შეუძლებელი იყო. თუმცა ჯანდაცვა ჯერაც ძალიან ბევრი ჩვენი თანამოქალაქისთვის არ არის ხელმისაწვდომი. ძალიან ბევრი ჯერ ვერ სარგებლობს სამედიცინო დაზღვევით. ბევრისთვის მკურნალობა ის ფუფუნებაა, რასაც მისი ჯიბე ვერ სწვდება.

და დიახ, დღეს ჩვენ სიამაყით აღვნიშნავთ ჩვენი სახელმწიფოებრიობისა და დამოუკიდებლობის დღეს როგორც სუვერენული, სრულფასოვანი სახელმწიფო – ისე, როგორც ამაზე ოცნებობდნენ ჩვენი წინაპრები 1918 წელს – მაგრამ ამავე დროს ჩვენი ქვეყნის მნიშვნელოვანი ნაწილი ჯერაც დამპყრობელი იმპერიის ოკუპაციის ქვეშ იმყოფება და ჩვენი ასობით ათასი მოქალაქე ჯერაც ვერ ახერხებს საკუთარ სახლში დაბრუნებას.

ასე რომ, რამდენადაც მახარებს ჩვენი ქვეყნის წინსვლა და წარმატება, იმდენად წუხილისა და უკმაყოფილების საფუძველს მაძლევს, რადგან, ერთი მხრივ, ყველა ვხედავთ, რომ ქვეყანა წინ მიდის, ხოლო, მეორე მხრივ, აშკარაა, რომ ქვეყნის წარმატებით ჯერ სათანადოდ ვერ სარგებლობს ბევრი ჩვენი მოქალაქე. უამრავ ოჯახში ჯერ არ იგრძნობა ქვეყნის წინსვლით მისაღები სიკეთე.

ამიტომ, დღევანდელი საზეიმო განწყობის მიუხედავად, უნდა ვთქვათ ისიც, რომ ჩვენი დამოუკიდებლობის ნამდვილი ზეიმი იქნება მაშინ, როდესაც უფრო მეტ ჩვენს მოქალაქეს ექნება მიზეზი იზეიმოს პირადი და ოჯახური წარმატება - მაშინ, როდესაც ჩვენი ხალხის უმრავლესობა იგრძნობს დამოუკიდებლობას უმუშევრობისა და გაჭირვებისგან.

საქართველო ამ შენობასავითაა – ლამაზი, მშვენიერი, ოპტიმიზმით სავსე, მაგრამ ჯერაც დაუმთავრებელი.

ახალი საქართველოს შენება წარმატებით დამთავრდება მაშინ, როდესაც მისი ყველა მოქალაქე მიიღებს და იგრძნობს თავის წილ სარგებელს ქვეყნის საერთო წარმატებისგან.

ამიტომ, მოდით, დღევანდელი დღე ერთად ვაქციოთ დღედ, როდესაც ყოველი ჩვენგანი და უპირველესად, მე, როგორც საქართველოს პრეზიდენტი, უფრო მეტად გავაცნობიერებთ ჩვენს პასუხისმგებლობას, თითოეული იმ მოქალაქისა და ოჯახის წინაშე, რომელსაც ჯერ არ უსარგებლია ქვეყნის წარმატებით.

დღედ, როდესაც ყველანი ერთად ვზეიმობთ შენების ახლადდაწყებულ პროცესს – მაგრამ დავდებთ პირობას, რომ არ დავკმაყოფილდებით, არ გავჩერდებით, არ დავისვენებთ, არ მოვდუნდებით მანამ, სანამ დაწყებულ მშენებლობას ბოლომდე არ მივიყვანთ.

ჩვენ ძალიან ბევრი რამ გვაქვს გასაკეთებელი, რათა უფრო მეტი ადამიანისთვის უზრუნველვყოთ სარგებლის მიღება ქვეყნის განვითარებით; რათა გავაფართოვოთ იმ ადამიანთა წრე, რომლებიც საკუთარ თავზე გრძნობენ ქვეყნის წინსვლას.

ამისათვის ჩვენი გეგმა ითვალისწინებს ჯანდაცვის საყოველთაო ხელმისაწვდომობას და სამედიცინო დაზღვევის ყველა მოქალაქემდე მიტანას – სექტემბრიდან ახალი საპენსიო პაკეტი უკვე ყველა პენსიონერს უზრუნველყოფს სამედიცინო დაზღვევით. ასევე დაეზღვევიან 6 წლამდე ასაკის ბავშვები და სტუდენტები. ეტაპობრივად, საქართველოში არ დარჩება არც ერთი მოქალაქე, რომელსაც არ ექნება სამედიცინო დაზღვევა - ანუ არც ერთი მოქალაქე არ დარჩება ჯანდაცვის გარეშე. ჯანდაცვა არა მარტო გეოგრაფიულად, არამედ მატერიალურადაც ხელმისაწვდომი გახდება ყველასათვის.

ამისთვის, ჩვენ მნიშვნელოვნად გავზრდით სოფლის მეურნეობის დაფინანსებას – გავაგრძელებთ სოფლის მექანიზაციას და სასოფლო-სამეურნეო მიწების ირიგაციას, რათა ყველა ფერმერმა იგრძნოს ქვეყნის წარმატება საკუთარი ოჯახისა და საკუთარი მეურნეობის წარმატებაზე.

ამისათვის ჩვენ ყველა მოქალაქეს მივცემთ პროფესიული კვალიფიკაციის ამაღლების აქამდე არარსებულ შესაძლებლობას, რათა უფრო მეტმა ადამიანმა შეძლოს სამსახურის შოვნა სახელმწიფოს მიერ გაზრდილი ინფრასტრუქტურული პროექტების, ტურიზმის განვითარების, ახალი ჰიდროელექტროსადგურების, თავისუფალი ეკონომიკური ზონების, ახალი ქალაქებისა და პორტების მშენებლობისა და დამატებითი ინვესტიციების შემოდინების შედეგად.

* * *

ამასთანავე, საქართველო დაუმთავრებელი მშენებლობაა დემოკრატიის თვალსაზრისითაც. ამიტომ არის მნიშვნელოვანი, რომ ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნები ჩვენი საერთო ძალისხმევის შედეგად იყოს ყველაზე სამართლიანი და თავისუფალი, სამაგალითო – დემოკრატიის უმაღლესი ხარისხით.

შეუძლებელია ქვეყნის წარმატება საზოგადოებამდე მიიტანო, თუკი ყველაზე მაღალი სტანდარტით არ იქნება დაცული ხალხის დემოკრატიული უფლებები.

უმუშევრობისა და გასაჭირისგან გათავისუფლებას მხოლოდ თავისუფალი ხალხი ახერხებს.

თუმცა არის კიდევ ერთი მიმართულება, რომლის მეშვეობითაც უფრო მეტად უნდა უზრუნველვყოთ ჩვენი ხალხის საყოველთაო განვითარება და ჩართულობა ქვეყნის წარმატებაში – ჩვენი ხალხის ნამდვილი თავისუფლება და შესაძლებლობა, თავად მართოს საკუთარი ცხოვრება.

ეს არის დეცენტრალიზაცია – დეცენტრალიზაცია ეკონომიკური, დეცენტრალიზაცია ინსტიტუციური და სოციალური... დეცენტრალიზაცია მენტალური...

დეცენტრალიზაციით შეგვიძლია გაცილებით მეტი გავაკეთოთ იმისთვის, რომ ქვეყნის პროგრესით უფრო მეტმა ჩვენმა მოქალაქემ ისარგებლოს არა მარტო დედაქალაქში, არამედ საქართველოს რეგიონებში, სოფლებსა და ქალაქებში.

დეცენტრალიზაციით შეგვიძლია მეტი გავაკეთოთ იმისთვის, რომ უფრო მეტად და უფრო სამართლიანად გადანაწილდეს ხალხში ეკონომიკური ზრდა, გადანაწილდეს მოგება, გადანაწილდეს იმედი.

ვარდების რევოლუციის ერთ-ერთი უმთავრესი იდეალი იყო ის, რომ დაგვემთავრებინა საქართველოს დაყოფა ცენტრად და პერიფერიებად; პირველხარისხოვან რამდენიმე ქუჩად და მეორეხარისხოვან დანარჩენ საქართველოდ; ელიტად და უბრალო ხალხად.

ამიტომ არ იყო შემთხვევითი ის, რომ ვარდების რევოლუცია რეგიონებიდან დაიწყო, თბილისის გარეუბნებში კიდევ უფრო დიდი გამოხმაურება ჰპოვა და თბილისის ცენტრში ხალხის ერთიანი ნების შეუჩერებელ, უზარმაზარ ტალღად იქცა.

ამიტომ არ იყო შემთხვევითი ის, რომ ჩვენი ყველა რეფორმა - იქნებოდა ეს განათლებისა თუ სხვა სფეროებში - მიზნად ისახავდა რეგიონებში, საქართველოს სოფლებსა და დაბებში მცხოვრები ჩვენი მოქალაქეების აღჭურვას ისეთი შესაძლებლობებითა და უფლებებით, რომლებიც ადრე მხოლოდ დედაქალაქის ერთი პრესტიჟული უბნის მცხოვრებთა პრივილეგია იყო.

ამიტომ არ იყო შემთხვევითი, რომ ჯანდაცვის რეფორმის განხორციელებისას, ჩვენი მთავარი ორიენტირი იყო ის, რომ არა მხოლოდ ცენტრში, არამედ, მთელი ქვეყნის მასშტაბით შეგვექმნა თანამედროვე ჯანდაცვის უმაღლესი სტანდარტები, რათა ჯანდაცვის გარდა, ჩვენს ხალხთან სოციალური სამართლიანობაც მიგვეტანა.

ამიტომ არ იყო შემთხვევითი ის, რომ აღმშენებლობა არ შემოგვიფარგლავს მხოლოდ ცენტრით და განვავრცეთ სიღნაღში, ბათუმში, მესტიაში, ახალციხეში, ახალქალაქში, თელავში, ყვარელში, ზუგდიდში, ოზურგეთში... ამის შედეგია ქუთაისი... ამიტომ იხსნება ახალი ეკონომიკური ზონები და შენდება ახალი კურორტები...

ამიტომ არ იყო შემთხვევითი ის, რომ საქართველოს პარლამენტი არ არის პირველი სახელმწიფო დაწესებულება, რომელიც დედაქალაქიდან გავიდა.

ყველაფერი, რასაც ჩვენ ვაკეთებთ; ყველაფერი, რასაც მე ვემსახურები, მიზნად ისახავს იმას, რომ ცენტრად ვაქციოთ არა ერთი უბანი, არამედ მთელი საქართველო; რომ შესაძლებლობა მივიტანოთ იქ, სადაც აქამდე ეს არასდროს ყოფილა; რომ მეგაფონი მივცეთ მას, ვისაც აქამდე ელიტის მიერ მუდმივად ჩუმად ყოფნა ჰქონდა განსაზღვრული.

რომ სიტყვა მივცეთ მათ, ვინც ჩუმად, თავისთვის იტანჯებოდა; უფლებები მივცეთ მათ, ვინც განწირული იყო უუფლებობისათვის; მთავარი ადგილი გავათავისუფლოთ მათთვის, ვინც ყოველთვის მიტოვებული იყო ნებისმიერი გადანაწილების დროს.

საუკუნეების განმავლობაში სხვადასხვა იმპერიები ანაწევრებდნენ და მართავდნენ ჩვენს ქვეყანას მისი დედაქალაქის ერთი ქუჩიდან.

ამიტომ აქვს განსაკუთრებული მნიშვნელობა ახალ პარლამენტს ქუთაისში - ამიტომ არის მნიშვნელოვანი, რომ ახალი კონსტიტუციით, ქუთაისი ქართული პოლიტიკური პროცესების ნამდვილ ცენტრად გადაიქცევა.

ამიტომ არის მნიშვნელოვანი, რომ გავთავისუფლდეთ ცენტრისა და პროვინციის ძველმოდური კომპლექსებისგან.

ჩემი საპრეზიდენტო ვადის დასაწყისში, მე ყველას შევთავაზე ჩვენს მატარებელში ჩასხდომა - მატარებელში, რომელსაც მუდმივად უნდა ემოძრავა, რომელშიც არ იქნებოდა სხვადასხვა კლასის კუპეები და ყველა მგზავრი თანაბარი მომსახურებით ისარგებლებდა. ეს მატარებელი დაიძრა და დღეს მან ქუთაისში ჩააღწია.

ჩვენ არ ვართ დასავლეთად და აღმოსავლეთად დაყოფილი საქართველო, ჩვენ არ ვართ კუთხეებად და რეგიონებად დაშლილი ქვეყანა, ჩვენ არ ვართ პრესტიჟული და არაპრესტიჟული ზონებისგან შემდგარი დასახლება, არ ვართ საზოგადოება, რომელიც იყოფა პრივილეგირებულ ელიტად და უუფლებო მასად, ელიტურ პროფესიებად და შავ მუშებად.

ჩვენ ვართ ერთი სახელმწიფო, ერთი ერი, ერთი საზოგადოება, რომელშიც ცენტრია ყველგან და თანასწორი უფლებები და შესაძლებლობებია ყველასთვის!

ყველაფერს, რასაც ვაკეთებდით, უპირველესად, ვაკეთებდით მათთვის, ვინც ყველაზე მიტოვებული, ყველაზე მივიწყებული, ყველაზე დაჩაგრული იყო. უპირველესად, ამას ვაკეთებდით სოფლის მოსახლეობისათვის, რომელიც ქვეყნის მთავარ დოვლათს ქმნის და არაერთხელ გადაარჩინა საქართველო; ვაკეთებდით გარეუბნებისა და განაპირა ადგილების მცხოვრებთათვის, რომლებისთვისაც არასდროს არავის არ გაუყვანია კარგი გზა, არ მიუყვანია წყალი, არ შეუქმნია ელემენტარული პირობები. ვცდილობთ, ყველაფერი გავაკეთოთ სწორედ იმ ხალხისთვის, ვისაც უანგაროდ, მთელი გულით უყვარს ქვეყანა, თუმცა ქვეყნისგან ბევრი არაფერი მიუღია.

აქვე, ქუთაისის მახლობლად არის პრომეთეს, ჩვენებურად რომ ვთქვათ, ამირანის მღვიმე. ამირანმა ცეცხლი მოსტაცა ღმერთებს და ხალხს დაუბრუნა. ახლა პოლიტიკური პრომეთეიზმის დროა, რათა პოლიტიკური ძალაუფლება აღარასდროს დარჩეს ერთი მუჭა ერთი და იგივე ჯგუფის ხელში, რომელიც საჯაროდ აცხადებს, რომ, თურმე, არამდიდარს არაფერი ესაქმება პოლიტიკაში; რომ სოფლელებს არაფერი ეკითხება ქალაქში, რომ გარეუბნელები გარეუბანში უნდა „დაეტიონ"; რომ ეთნიკური უმცირესობები თავისთვის, იზოლირებულად უნდა ცხოვრობდნენ და ყველას ბედს ერთი მუჭა ჯგუფი უნდა განსაზღვრავდეს – როგორც ეს ადრე იყო.

დროა ვთქვათ, რომ პარლამენტის ქუთაისში გადმოსვლით, ჩვენ ვუბრუნებთ ხელისუფლებას მას, ვისაც ის ეკუთვნის – მრავალეთნიკურ ქართველ ერს, მთლიანად ქართულ საზოგადოებას.

პარლამენტის გადმოსვლით საქართველოს დაყოფა დასავლეთად და აღმოსავლეთად წარსულს ბარდება. პარლამენტი აღარ არის უბრალოდ რომელიმე ქალაქის, თუნდაც დედაქალაქის ცენტრში, ის გადმოდის საქართველოს გეოგრაფიულ ცენტრში და იქცევა მისი ერთიანობის უმნიშვნელოვანეს სიმბოლოდ ისევე, როგორც საუკუნეების განმავლობაში იყო ბაგრატი, რომლის აღდგენაც წელს დასრულდება.

იხ. 4 გვ.

გუშინ გუშინწინისთვის

მინის ლიტავრა და პრომეთეიზმის ზეიმი ქუთაისში

იმ დღეს ქუთაისს მართლაც არაფერი აკლდა საპარლამენტო დედაქალაქისა.

იგი სავსე იყო მოზეიმე ხალხის ჟრიამულით, საალღუმე ტანკების გრუხუნითა და სიამაყით.

მას დაჰნათოდა მაისის მზე და ბედნიერი პრეზიდენტის მამობრივი ღიმილი.

გადმობრუნებულ ლიტავრასავით დამხობილი ნახევარგლობუსა, რომელიც წყლის წვეთივით წააგავს ერთდროულად საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შუშის დრაკონსა და მტკვრის ახალ მუხლუხა ხიდს, თავის პირველ სესიას ელოდა, რომელსაც რევოლუციურად უნდა შეეცვალა საქართველოს აწინდელი პატრიარქალური, მთვლემარე ყოფა. მიხეილ სააკაშვილი ამადაც მოუწოდებდა საზოგადოებას, მოდით, დავტკბეთ ამ ულამაზესი ახალი შენობით და იმ ახალი საქართველოთი, რომლის სიმბოლოსაც ის წარმოადგენსო.

ის ამაყი იდგა ტრიბუნაზე ახალი საქართველოს სიმბოლოში და ყველას თვალში ნაცარს აყრიდა.

ბატონმა მიხეილმა გაიხსენა, რომ თავისი პრეზიდენტობის ვადის დასაწყისში მან ყველას შესთავაზა, ვისაც ჭკუა გაქვთ, ჩაჯექით ჩემს მატარებელშიო.

მაშინ მართლაც ბევრი აახტა დაძრულ მატარებელს, რომელმაც რვა წლის შემდეგ როგორც იქნა ქუთაისს ჩააღწია. მაგრამ პერონზე ის პირველი მგზავრები როდი ჩავიდნენ ვაგონებიდან, რომლებშიც დაპირებისამებრ არ უნდა ყოფილიყო სხვადასხვა კლასის კუპეები და ყველა მგზავრს თანაბარი მომსახურებით უნდა ესარგებლა...

არა, ესენი არ იყვნენ მაგარი ვაგონით, ან თუნდაც ღია პლაცკარტით ნამგზავრი, უძილობით და მთელი ღამე „დურაკას“ თამაშით თვალებამოღამებული პირველი მგზავრები. CB-ებიდან ლაღი, ნაპატიები სახეები იმზირებოდნენ და მათ აღარაფერი უგავდათ იმ ქოშინით ამომხტარ „იყოს, რაც იქნება“ ბიჭბუჭებს.

ეს სამიდღემჩიოდ მოსული, არსად წამსვლელი საქმიანი ხალხი იყო.

სწორედ მათ შეაგონებდა პრეზიდენტი თავისი სეფე სიტყვით, რომ არ დავიწყებოდათ, ვისი გორისანი იყვნენ, საიდან მოვიდნენ და რანი გახდნენ, რომ სწორედ ახლა, როცა თბილისში ცუდად იქუფრება ცა, მართებთ ერთად დგომა, რომ მატარებლიდან, რომელმაც ისინი იქ ჩაიყვანა, ჩასახტომი არსად იყო.

საერთოდ პრეზიდენტის ქუთაისური სიტყვა ახლებური მჭევრმეტყველების უბადლო ნიმუში გახლდათ. ბარემ აქვე ვიტყვით: ეს სიტყვა, პრეზიდენტის მიერ თქმული, ცა და დედამიწასავით განსხვავდება გაზეთებისთვის მოწოდებული დავარცხნილი და „კონდიციაში“ მოყვანილი ბეჭდვური ვარიანტისგან, ოღონდ, ჩვენ მაინც ზეპირად თქმულს მივყვებით.

ბატონმა მიხეილმა მსმენელთ შეახსენა, რომ ყოველი დღე მიღწევა და სიხარულია საქართველოში;

რომ როგორც იქნა **ალსრულდა, ქართველი საზოგადოებრიობის საუკუნოვანი ოცნება – პარლამენტი თბილისიდან, რომლის „ერთი ქუჩიდანაც საუკუნეების განმავლობაში მართავდნენ და ანაწევრებდნენ ჩვენს ქვეყანას სხვადასხვა იმპერიები“, ქუთაისში გადავიდა.**

ამ დიდი აქციით **„წარსულს ჩაბარდა საქართველოს დაყოფა დასავლეთად და აღმოსავლეთად“, პარლამენტი აღარ არის უბრალოდ რომელიმე ქალაქის, თუნდაც დედაქალაქის ცენტრში, ის გადმოდის საქართველოს გეოგრაფიულ ცენტრში და იქცევა მისი (საქართველოს!) ერთიანობის უმნიშვნელოვანეს სიმბოლოდ, ისევე, როგორც საუკუნეების განმავლობაში იყო ბაგრატი“.**

რაც მთავარია, „პარლამენტის ქუთაისში გადასვლით, ჩვენ ვუბრუნებთ ხელისუფლებას მას, ვისაც ის ეკუთვნის – მრავალეთნიკურ ქართველ ერს(?!), მთლიანად ქართულ საზოგადოებას“.

ეს ბუნდოვანი, ცოტა არ იყოს უხერხული (და კაცმა რომ თქვას, თბილისისთვის დაუმსახურებლად შეურაცხმყოფელიძ სიტყვების შემდეგ პრეზიდენტმა უფრო განავრცო თავისი მოსაზრება დეცენტრალიზაციის სიკეთეზე: **ეს მხოლოდ ცენტრად და პერიფერიებად დაყოფის გაუქმება არ არისო. მე მსურს საქართველოში ყველა გრძნობდეს, რომ სწორედ ის ადგილია ცენტრი, სადაც თვითონ ცხოვრობსო. როდესაც ჩვენს ყველაზე სანუკვარ ოცნებას ავისრულებთ (ე. ი. როცა ყველა კუთხე იგრძნობს, რომ ის არის ცენტრი და იცხოვრებს ისე, როგორც ეს ამ სტატუსს ეკადრება) ღრმად მწამს და პარლამენტის ქუთაისში გადატანა ასევე ამ მიზანსაც ემსახურება, რომ აფხაზეთი და აფხაზები ისევ აღადგენენ ფაქტობრივ კავშირს ჩვენს ერთიან სამშობლოსთან, სოხუმი გახდება ახალი დიდი ცენტრი!**

სწამს პრეზიდენტს ეს ნათელი მომავალი და მოკალი თუ გინდა! ასე მოულოდნელად იპოვა მან განდგომილი სეპარატისტული კუთხის უმტკივნეულოდ შემორიგების გზა. ახლა მთავარია, მივყვეთ მიშიკოს მცნებასა და თვალისჩინივით მოვუაროთ ქუთაისში გადაბარგებულ პარლამენტს – ის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის გარანტია, მიმზიდველი ანდამატია სოხუმისა და ცხინვალისთვის.

ცოტაც და საქართველო თურმე ერთიანად ცენტრებით დაიფარება. „ბევრი ცენტრის გაჩენა კი არის ერთიანობის ყველაზე მყარი საფუძველი, ვინაიდან ყველა იჩენს თავის წილ პასუხისმგებლობას, თავის სასიცოცხლო დაინტერესებას საქართველოს ერთიანობასა და გაძლიერებაში“.

და მოხდა ის, რაც უნდა მომხდარიყო. **„ჩვენ აღარ ვართ დასავლეთად და აღმოსავლეთად (ფარნავაზ მეფის მიერ ძველი წელთაღრიცხვის III საუკუნეში 8 საერისთავოდ დაყოფილი საქართველო – ა. ა.), ჩვენ აღარ ვართ კუთხეები და რეგიონები, ჩვენ აღარ ვართ „ქართლ-კახეთი, იმერეთი, გურია და სამეგრელო – ყველა ჩემი სამშობლოა საყვარელი საქართველო“, არც „ჩონგური საქართველოა, სიმები ჩვენ ვართ ყველაო“, ჩვენ არა ვართ პრესტიჟული და არაპრესტიჟული ზონებისგან შემდგარი დასახლება, არა ვართ საზოგადოება, რომელიც იყოფა პრივილეგირებულ ელიტად და უუფლებო მასად, ელიტურ პროფესიებად და შავ მუშებად“.**

„ჩვენ ვართ ერთი სახელმწიფო, ერთი ერი, ერთი საზოგადოება, რომელშიც ცენტრია ყველგან და თანასწორი უფლებები და შესაძლებლობებია ყველასთვის?.

როდესაც საქართველო გააერთიანა, პრეზიდენტი თავის იდეა-ფიქსს დაუბრუნდა: **დღეს პრომეთეიზმის დროა, რათა პოლიტიკური ძალაუფლება აღარასოდეს დარჩეს ერთი მუჭა ერთი და იგივე ჯგუფის ხელში, რომელიც საჯაროდ აცხადებს, რომ თურმე არამდიდრებს არაფერი ესაქმებათ პოლიტიკაში, რომ სოფლელებს არაფერი ეკითხებათ ქალაქში, რომ გარეუბნელები გარეუბანში უნდა დაეტიონ, რომ ეთნიკური უმცირესობები თავისთვის, იზოლირებურად უნდა ცხოვრობდნენ და ყველას ბედს ერთი მუჭა ჯგუფი უნდა განსაზღვრავდეს, როგორც ეს ადრე იყოო...**

უზნეურმა ბავშვებმა, ან სულაც გონებაშეზღუდულმა მოზარდებმა იციან, აიკვიატებენ რაღაცას და დაუსრულებლად ღეჭავენ.

დამაფიქრებელია ბატონი პრეზიდენტის ეს ახირებაც რაღაც მითიურ ჯგუფზე, რომელიც საჯაროდ აცხადებს...

რომელ ჯგუფზეა ლაპარაკი, სად განაცხადა მან საჯაროდ მგავსი რამ?

ჩვენ ვიცით მხოლოდ ერთი ასეთი ჯგუფი, რომელსაც სურვილი აქვს ყველას ბედს სამუდამოდ განსაზღვრავდეს, ეს ნაციონალური მოძრაობის ხელმძღვანელი ჯგუფია, ოღონდ ისიც კი ერიდება ამ სურვილის ამგვარად, თანაც საჯაროდ განცხადებას, უფრო ფუთავს და გადაკვრით მიგვახვედრებს: **„დასაწყისში ჩვენი ლოზუნგი იყო – დავიბრუნოთ საქართველო! და ჩვენ შევძელით ჩვენი ქვეყნის დაბრუნება, ჩვენი ნამდვილი ქართველობის, ჩვენი ევროპულობის დაბრუნება?.**

რა ქვეყანა და ქართველობა დაიბრუნეს ნაცებმა, კარგად ვხედავთ!

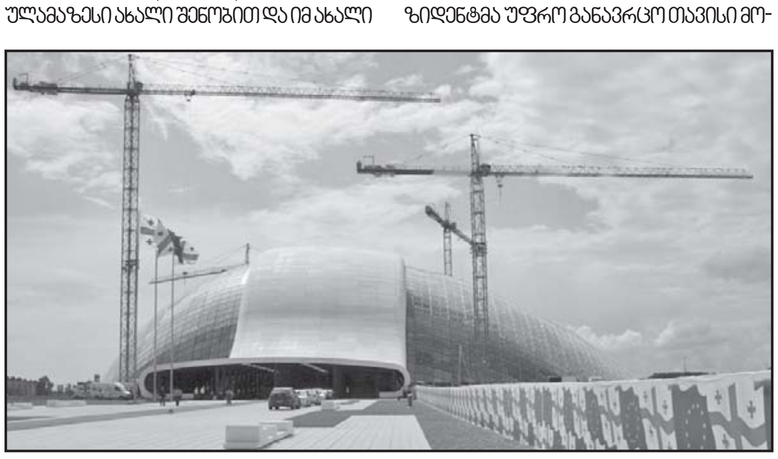

როგორ გაიყიდა, გაღატაკდა და დაიმცრო ქვეყანა; ლუკმაპურის საშოვნელად სამშობლოდან ქალიან-კაციანად გახვეტილი ქართველობით აივსო მაშრიყი და მაღრიბი... ქალაქი დაიქცა და გამათხოვრდა, კავს გამობმული სოფელი დაცარიელდა („რასაც ვაკეთებთ, სოფლის მოსახლეობისთვის ვაკეთებთ!!!“) და პრეზიდენტი, ქვეყანა დავიბრუნეთო, თანაც ეს მხოლოდ დასაწყისიაო, ანუ აწი ვიქმთ რასაც ვიქმთო.

ვერ იქმენ, ხალხი მათ კარგა ხანია, აღარ ენდობა.

ხალხი იმათ ენდობა, ვინც ქუთაისური ზარზეიმის მეორე დღეს თბილისში შეიკრიბა თავისუფლების მოედანზე და პირწმინდად გადაჭედა მოედანიცა და მისასვლელი გზებიც, თვით ოპერამდეც კი.

ეს იყო ხალხის განწყობის, ყელში მობჯენილი ბოლმის ამოხეთქვა, რომელიც ხვალინდელ დღეს გაათენებს.

ალეკო ასლანიშვილი

საქართველო დაუმთავრებელი მშენებლობაა!

(მესამე გვერდიდან)

თუმცა დეცენტრალიზაცია გულისხმობს სხვა მნიშვნელოვან ნაბიჯებს, რაც უფრო მეტ ძალას მისცემს ჩვენ მოქალაქეს განურჩევლად იმისა, თუ რომელ რეგიონსა და სოფელში ცხოვრობს ის.

ეს არის ადმინისტრაციული მართვის დეცენტრალიზაცია – ეს არის ხალხისთვის საკუთარი, ადგილობრივი ხელისუფლების გადაცემა.

7 წლის წინათ ამ თვეს საქართველოს პარლამენტმა მიიღო ახლი კანონი, რომლის შედეგადაც უფრო მეტი ძალაუფლება გადაეცათ ადგილობრივ თვითმმართველობებს.

2 წლის წინათ ჩვენ პირველად ჩავატარეთ თბილისის მერის პირდაპირი არჩევნები, რაც მთელი საერთაშორისო საზოგადოების მიერ შეფასდა, როგორც თავისუფალი, სამართლიანი, კონკურენტული არჩევნები, რომელმაც მნიშვნელოვნად წასწია წინ საქართველოს დემოკრატიზაციის პროცესი.

გთავაზობთ, თამამი ნაბიჯებით განვაგრძოთ სვლა შემდგომი დემოკრატიზაციის, დეცენტრალიზაციისა და ჩვენი ხალხისთვის უფრო მეტი შესაძლებლობების, უფრო მეტი ძალაუფლების გადაცემის გზაზე...

უნდა დავაახლოვოთ ადგილობრივი ხელისუფლებები ხალხთან, ყველა რეგიონში უფრო მეტად გავზარდოთ თვითმმართველობების ანგარიშვალდებულება ხალხის წინაშე; უფრო მეტი გავლენა მივცეთ ხალხს და, შესაბამისად, უფრო მეტ მოქალაქეს ექნება შანსი ისარგებლოს ჩვენი ქვეყნის წინსვლით.

* * *

დღევანდელი დღე განსაკუთრებულია ჩვენი ქვეყნისთვის და მოდით, ერთად აღვნიშნოთ ის.

მოდით, ერთად მოვიხაროთ ქედი მათ წინაშე, ვინც შესაძლებელი გახადა, ააშენა, მოიპოვა და დაიცვა ჩვენი თავისუფლება.

ვინც ეს დიდი შრომის, დიდი ბრძოლისა და დიდი თავგანწირვის ფასად შეძლო.

ვინც ამას აკეთებს ახლა და გააკეთებს მომავალში.

მოდით, ერთად, კიდევ ერთხელ გავაცნობიეროთ თითოეული ჩვენგანის პასუხისმგებლობა იმ უზენაესი ფასეულობის წინაშე, რასაც ჩვენი სახელმწიფოებრივი და ადამიანური თავისუფლება ჰქვია.

მოდით, დავტკბეთ ამ ულამაზესი ახალი შენობით და იმ ახალი საქართველოთი, რომლის სიმბოლოსაც ის წარმოადგენს.

მაგრამ, ამასთან, მოდით შევთანხმდეთ, რომ ჩვენი უმთავრესი საერთო მიზანი არის ის, რომ ყველა ოჯახში შეაღწიოს საქართველოს განვითარების სიკეთემ;

რომ ინვესტიციების შემოდინების სიკეთემ შეაღწიოს ყველა ოჯახში სამუშაო ადგილებითა და გაზრდილი შემოსავლებით;

რომ ტექნოლოგიური განვითარების სიკეთემ შეაღწიოს ყველა ოჯახში მაღალი დონის ხელმისაწვდომი ჯანდაცვით;

რომ საზოგადოების გახსნილობის სიკეთემ შეაღწიოს ყველა ოჯახში ადგილობრივი ლიდერების პირდაპირი არჩევის უფლებით;

რომ წარმატებული ეკონომიკური რეფორმების სიკეთემ შეაღწიოს ყველა ოჯახში ახალი შესაძლებლობებითა და პერსპექტივებით;

ამ მიზნების მიღწევა იქნება ჩვენთვის ნამდვილი და სრულფასოვანი თავისუფლება – ეს იქნება ნამდვილი ზეიმი და ჭეშმარიტი დაფასება ჩვენი წინაპრებისა, რომელთაც თავი შესწირეს საქართველოს დამოუკიდებლობას...

ჩვენ მხოლოდ ასე გავაგრძელებთ ახალი საქართველოს შენებას... ამ შენებაში კი არ ჩავიმუხლებთ, არ გავჩერდებით, არ დავიღლებით...

და აუცილებლად ვაქცევთ მას ისეთივე დიდებულად, საამაყოდ და ლამაზად, როგორიც პარლამენტის ეს ახალი შენობაა.

რაც შეეხება დეცენტრალიზაციას, ეს მხოლოდ ცენტრად და პერიფერიად დაყოფის გაუქმება არ არის. მე მსურს, საქართველოში ყველა გრძნობდეს, რომ სწორედ ის ადგილია ცენტრი, სადაც თავად ცხოვრობს – განხორციელებული სასიკეთო ცვლილებების შედეგად, კახეთი გრძნობდეს, რომ ის არის ცენტრი; გლდანი გრძნობდეს, რომ ნიჭიერი და მშრომელი ხალხით, ეკონომიკური აქტიურობით, სწორედ ის არის ცენტრი; რომ ცენტრი არის რუსთავი, რომელიც ხელახლა დგება ფეხზე და იმაზე მეტ მნიშვნელობას იძენს, ვიდრე ოდესმე ჰქონია; რომ ბათუმი უკვე დღეს ხდება შავიზღვისპირეთის ყველაზე ბრწყინვალე ქალაქი - მსოფლიო მნიშვნელობის ცენტრი; სვანეთი, რომელიც ყოველთვის მიტოვებული იყო ბოლო რვა საუკუნის განმავლობაში, ტურიზმითა და განახლებული კულტურული აქტივობით, გახდეს ევროპის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ცენტრი; რომ თბილისის ცენტრი, სადაც მე დავიბადე და გავიზარდე იყოს უფრო საამაყო, ვიდრე ოდესმე ყოფილა თავის ისტორიაში; რომ საფუძვლიანად მივიწყებული ახალციხე კვლავ გახდეს და უკვე ხდება კიდეც აღმოსავლეთისა და დასავლეთის სავაჭრო და ახლა უკვე ტურისტული გზების ახალი ძველი ცენტრი, რომელიც ისევ წარსდგება მსოფლიოს წინაშე მთელი თავისი ბრწყინვალებით; ფოთელებმა უნდა იგრძნონ, რომ ფოთი არის ჩინეთიდან ევროპამდე ახალი აბრეშუმის გზის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ცენტრი და ბოლოს და ბოლოს იცხოვრონ ისე, როგორც ამ სტატუსს ეკადრება; რომ ლაზიკა გახდეს ახალი უმნიშვნელოვანესი ცენტრი;

რომ როდესაც ჩვენს ყველაზე სანუკვარ ოცნებას ავისრულებთ – რაც ღრმად მწამს და პარლამენტის აქ გადმოტანა ასევე ამ მიზანსაც ემსახურება – აფხაზეთი და აფხაზები ისევ აღადგენენ ფაქტობრივ კავშირს ჩვენს ერთიან სამშობლოსთან, სოხუმი გახდება ახალი დიდი ცენტრი.

ბევრი ცენტრის გაჩენა არის ერთიანობის ყველაზე მყარი საფუძველი, ვინაიდან ყველას უჩენს თავის წილ პასუხისმგებლობას, თავის სასიცოცხლო დაინტერესებას საქართველოს ერთიანობასა და გაძლიერებაში.

საუკუნეების განმავლობაში ჩვენს ქვეყანას იმპერიები განიხილავდნენ განაპირა, საყვარელ, ზოგჯერ უბრალოდ გასართობ, ზოგჯერ სასარგებლოდაც, მაგრამ მაინც განაპირა ადგილად. საქართველო აღარასდროს იქნება არავის პერიფერია ან განაპირა ან დანამატი.

საქართველო იქნება ცენტრი ამ რეგიონისთვის, რომელიც გადაჭიმულია აღმოსავლეთ ევროპიდან შუა აზიამდე, რუსეთიდან – ახლო აღმოსავლეთამდე. ჩვენ უკვე ვართ ცენტრი რეფორმების ტუნისიდან მოსკოვამდე, ვილნიუსიდან – ბიშკეკამდე, კიევისთვის...

ჩვენგან უკვე იღებენ მაგალითს, ჩვენ უკვე ვხდებით ცენტრი ვაჭრობის თვალსაზრისით.

ჩვენ ვიქნებით რეგიონის ფინანსური, საგანმანათლებლო, ტექნოლოგიური და კულტურული ცენტრი...

ჩვენი მატარებელი აქ არ ჩერდება - ჩვენი მოგზაურობა გრძელდება. ჩვენი სიჩქარე კიდევ უფრო გაიზრდება და ამ ლიანდაგიდან ვერავინ ვერ გადაგვიყვანს. ხალხმა გემო გაუგო მოძრაობას და წინსვლას; ხალხმა გემო გაუგო, თუ რას ნიშნავს ჩვენი თავი ჩვენადვე რომ გვეყუდნოდეს; გემო გაუგო არაკორუმპირებულ გარემოს, ერთიანობას და თავისუფლებას.

წარსულის ბნელი ძალები, რა ფულითაც არ უნდა შეიარაღდნენ, როგორი ტყუილებიც არ უნდა ილაპარაკონ, რამდენიც არ უნდა იოცნებონ ხიდის დანგრევაზე ან ახალი მშენებლობების შეჩერებაზე, ვერ შეაჩერებენ ქართველი ხალხის სიჩქარეაკრეფილ მოგზაურობას.

მოგზაურობას პროგრესისკენ, ხელისუფლების და პასუხისმგებლობის თანაბრად განაწილებისკენ, ერთიანობისკენ, დასავლეთისკენ და ევროპისკენ და ე.ი. ყოველივე ამის შედეგად, საკუთარი თავისკენ, ჩემო ძვირფასო თანამემამულენო, ვინაიდან ეს ახლადგალვიძებული ძალა და ახლადაღმოჩენილი ენერგია, ჩვენი ორგანული ნაწილია. ძალიან მარტივი რამ გვჭირდება, უბრალოდ არ უნდა ვუღალატოთ, უნდა ვუერთგულოთ ჩვენს წინაპრებს, ჩვენს სახელოვან ისტორიას, საკუთარ თავს. დასაწყისში ჩვენი ლოზუნგი იყო – დავიბრუნოთ საქართველო. ჩვენ შევუდექით ჩვენი ქვეყნის დაბრუნებას, ჩვენი ნამდვილი ქართველობის, ჩვენი ევროპელობის დაბრუნებას, და ეს მხოლოდ დასაწყისია.

როგორც არ უნდა გვიჭირდეს, როგორი ღრუბლებიც არ უნდა იყოს დღეს, ჩვენ გადავლახავთ გაჭირვებას, გავფანტავთ ღრუბლებს და უნდა ვიცოდეთ, რომ საქართველოს და თითოეული ჩვენგანის საუკეთესო დღეები ჯერ კიდევ წინ არის!

გილოცავთ საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს!

ღმერთი გვფარავდეს ჩვენ და ჩვენს ქვეყანას!

⦿ პოზიცია

მე არ მომწონს საქართველოს ჰიმნი, თავის დროზე დავწერე კიდეც ამის შესახებ, მაგრამ პატივს ვცემ მას, როგორც ჩემი ქვეყნის ჰიმნს.

მე არ მომწონს საქართველოს დროშა, რატომღაც არ მჯერა მისი გორგასლიან-დავითიანობისა, მაგრამ პატივს ვცემ მას, როგორც ჩემი ქვეყნის დროშას.

მე არ მომწონს საქართველოს გერბი, ფორმითა თუ შინაარსით ასე დაშორებული თანამედროვე საქართველოს, მაგრამ პატივს ვცემ მას, როგორც ჩემი (თუნდაც ჯერ უკვე არარსებულის) ქვეყნის გერბს.

მე არ მომწონს საქართველოს პრეზიდენტი, რომელიც ძირითადად მის მიერვე შეთხზულ პარალელურ საქართველოში ცხოვრობს და ჩვენც იქითკენ გვექაჩება, მაგრამ პატივს ვცემ მას, როგორც ჩემი ქვეყნის პრეზიდენტს.

სწორედ ამ პატივისცემის ერთ-ერთი გამოხატულებაა, რომ პრეზიდენტის არც ერთი მნიშვნელოვანი სიტყვა არ გამომიტოვებია. თუ ლაივში ამა თუ იმ მიზეზით ვერ მინახავს, მერე მომიძებნია ინტერნეტში და ყურადღებით მომისმენია ან წამიკითხავს.

სწორედ ამ პატივისცემის ერთ-ერთი გამოხატულებაა, რომ დიდად დამწყვეტია გული, როცა ბატონ პრეზიდენტს, თავისი მრჩევლებისა თუ სპიჩრაიტერების გადამკიდეს, გრიგოლ ორბელიანი და ანა კალანდაძე ერთმანეთში არევია ან ესპანეთის სამოქალაქო ომის ამბები სულ უკუღმა მოუყოლია, მაგრამ ის, რაც ამ 26 მაისებზე მისგან მოვისმინე, დამწყვეტია კი არა, როგორ არ გამისკდა გული, ის მიკვირს!

კი, შეიძლება, პრეზიდენტის მავანმა მრჩეველმა თუ რეფერენტმა პოეზია არ იცოდეს და ვერც ფრანკოსდროინდელი ესპანეთის მოვლენებში ერკვეოდეს ჯეროვნად, მაგრამ ელემენტარული არითმეტიკის ცოდნა კი უეჭველად მოეთხოვება. მით უმეტეს, როცა საქმე საქართველოს დამოუკიდებლობის წლისთავს ეხება.

რატომ უნდა ჩააყენო პრეზიდენტი ისეთ უხერხულ მდგომარეობაში, რომ მას ქუთაისში, ქვეყნის ახალ საპარლამენტო დედაქალაქში, პარლამენტის ახალი შენობის ინაუგურაციაზე წარმოთქმულ პირველსავე ფრაზებში ტყუილი ათქმევინო?!

ადგება ახლა რომელიმე ჩასაფრებული ჟურნალისტი და ატეხავს ერთ ამბავს, საქართველოს პარლამენტის ახალ შენობას პრეზიდენტმა ტყუილი დააბედაო! მეორე კიდევ, კალამბურებს გამოდევნებული ცინიკოსი, უფრო შორსაც წავა და საქართველოს დეცენტრალიზაციის ამ კონცეპტუალურ გარღვევას დაცენტრილიზაციად მონათლავს.

მათ თავ-თავიანთ საქმეს მიხედონ, მე ჩემსას მივუბრუნდები.

აი, რა თქვა მიხეილ სააკაშვილმა მისასალმებელი სიტყვის მესამე წინადადებად:

„ჩემო ძვირფასო ხალხო, ჩვენო ძვირფასო თანამოქალაქენო, 96 წლის წინათ, ამ დღეს ჩვენი დიდი წინაპრები თავისუფლების ურთულეს გზას დაადგნენ.“

დაადგნენ და დაადგნენ, კარგიც უქნიათ იმ ჩვენს დიდ წინაპრებს, სახელი და დიდება მათ, მაგრამ ეს ხომ 96 წლის კი არა, 94 წლის წინათ იყო, 1918 წლის 26 მაისს.

ეს აკი ბავშვმაც იცის დღევანდელ საქართველოში!

მაგრამ ის, რაც ბავშვმაც კი იცის, ჩვენდა სამწუხაროდ და ჩვენი ქვეყნის პრეზიდენტის სამარცხვინოდ, არ იცის იმ მაღალხელფასიანმა და არხეინმა ხალხმა, ვისაც ასეთი ელემენტარული ცოდნითა და ინფორმაციით პრეზიდენტის შეიარაღება ევალება, ვინც, ჩემგან განსხვავებით, პატივს არ სცემს პრეზიდენტს და ვინც, როგორც ჩანს, არად დაგიდევს მის რეპუტაციას.

„დამახსოვრებული“ 2 წელიწადი და 4 მილიონ 999 ათას 999 ტურისტი

როგორ გინდა, ამის მერე დაუჯერო პრეზიდენტის მრავალრიცხოვან სპიჩებში მოყვანილ ციფრებსა თუ ფაქტებს! როგორ გინდა დაიჯერო, იმავე დღეს მის მიერ ნათქვამი, რომ „ჩვენი ეკონომიკა მსოფლიო კრიზისისა და ევროპის შესაძლო ეკონომიკური კოლაფსის მიუხედავად, ქვეყნების უმრავლესობისაგან განსხვავებით, შთამბეჭდავი 7 პროცენტით იზრდება“.როგორ გინდა დაიჯერო მეორე დღეს ნათქვამი მისი სიტყვები, რომ „დღეში მილიარდი დოლარი შემოსდის არაბულ ემირატებს“ ან რომ უცხოური „ავეჯი იმტვრევა ზუსტად 2-3 თვეში“!

მის მრჩევლებს საქართველოს დამოუკიდებლობის წლისთავი ვერ უანგარიშიათ ზუსტად და იმას დაითვლიან, რამდენი მილიარდი შესდის ემირატებს ყოველდღიურად, რამდენი „შთამბეჭდავი პროცენტით“ იზრდება ჩვენი ეკონომიკა „ევროპის შესაძლო ეკონომიკური კოლაფსის მიუხედავად“ ან რამდენი მილიონი ტურისტი-ვიზიტორი შემოვა საქართველოში ორი წლის შემდეგ?

იმ დროისთვის, როცა საქართველოს იმ პირველი დამოუკიდებლობის გამოცხადებიდან მართლა 96 წელი იქნება გასული, ბატონი პრეზიდენტი, თავისი ექსპერტების ჩაწოდებით, 5 მილიონ ტურისტს გვპირდება.

აი, რა უთხრა მან „სამრეწველო აღლუმის“ მონაწილეებს პარლამენტის ახალი შენობის გახსნის მეორე დღეს ფონიჭალაში, ავეჯის მწარმოებელ ქართულ-აზერბაიჯანულ ფაბრიკა „ემბავუდში“ გამართულ შეხვედრაზე:

„როცა ვუყურებ ტურიზმს... მე რომ გავხდი საქართველოს პრეზიდენტი, 120 ათასი ვიზიტორი გვყავდა იმ წელს... წელს იქნება 4 მილიონი, მომავალ წელს იქნება 5 მილიონი, კიდევ შემდეგ, 3-4 წელიწადში ავალთ 10 მილიონამდე“.

ამას კი ბრძანებს, მაგრამ იმას აღარ გვეუბნება, რამდენი ადამიანი სჭირდება 4 და 5 და 10 მილიონი ტურისტის მომსახურებას, ან რამდენი საზოგადოებრივი ტუალეტია საჭირო 4 და 5 და 10 მილიონი ტურისტის მისაღებად თუნდაც ისეთ პატარა დაბებში, როგორიც ევროპული ტურიზმის ცენტრებად შეგულებული მესტია და სიღნაღია, ან ისეთ დიდ და ბრწყინვალე ქალაქებში, როგორიც ბათუმია და როგორიც ლაზიკა იქნება.

აქაც ადგება მავანი დაუნახავი ჟურნალისტი და ქუთაისში პარლამენტის გადატანის შემდეგ რომ შენობა განთავისუფლდა, იქ გავაკეთოთ დიდი საზოგადოებრივი ტუალეტიო, იტყვის, წელს 4, გაისად 5, და 3-4 წელიწადში 10 მილიონ ტურისტზეო! მეორე დაუნახავი და უმადური კი დაამატებს, რატომაც არა, მსოფლიოში ყველაზე გრძელი ბულვარი თუ გვაქვს, მსოფლიოში ყველაზე დიდი საზოგადოებრივი ტუალეტი რომ გვქონდეს რა მოხდებაო!

მადლიერი და დამნახავი კი აღშფოთდება, მსოფლიოში ყველაზე გრძელსა და ყველაზე დიდს რა სჯობიაო, — დაამუნათებს იმ ორს, დაუნახავსა და უმადურს. ისინიც, რა თქმა უნდა, ვალში არ დარჩებიან და ყველაზე გრძელიც შენ მოიხმარე და ყველაზე დიდიცო, ეტყვიან იმ მადლიერსა და დამნახავს.

ხოლო მე მათ კამათში, რასაკვირველია, არ ჩავერევი. ბულვარებზე, ტუალეტებსა და ტურისტებზე ერთხელ უკვე დავწერე და გამგები გაიგებდა. არც რომელიმე მათგანს განვსჯი, მაგრამ ერთს კი ვიტყვი:

ჩემი ქვეყნის პრეზიდენტის ყოველი ასეთი ლაფსუსი — ლიტერატურული თუ ისტორიული, პოლიტიკური თუ არითმეტიკული — გულსა მტკენს, სირცხვილით მწვავს და მკლავს. მე მე ვარ, ჩემი ქვეყნის პრეზიდენტია და, აკი ვთქვი, ყველაფრის მიუხედავად, პატივს ვცემ, მაგრამ ხომ შეიძლება სხვა უცხო, თუნდაც ერთი რომელიმე იმ 4-5-10 მილიონი პოტენციური ტურისტიდან, სირცხვილით კი არა, სიცილით მოკვდეს?

კიდევ უარესი, თუ ის საცოდავი სხვა უცხო სიცილით მანამ მოკვდება, სანამ საქართველოში ვიზიტორად ჩამოსვლას მოასწრებდეს. ორი წლის შემდეგ იმ 5 მილიონს ერთიც რომ მოაკლდეს, ხუთი მილიონი ხომ აღარ იქნება და პრეზიდენტის სიტყვაც გაცუდდება!

რაკი ჩვენ ტურისტების რაოდენობას წლიდან წლამდე მილიონობით ვზრდით, ორი წლის შემდეგ სულ რაღაც 4 მილიონ 999 ათას 999 ტურისტი არამც და არამც არ გვეყოფა!

არ არის გამორიცხული, რომ იმ „დამახსოვრებული“ ორი წლის შემდეგ, საქართველოს პარლამენტის მორიგი შენობის ლაზიკაში გახსნის საინაუგურაციო სიტყვაში, მიხეილ სააკაშვილს მისმა ახალმა სპიჩრაიტერებმა (ძველებს, რა თქმა უნდა, ხვალვე დაითხოვს სამსახურიდან!) შედარებით სწორი ციფრები ჩაუწერონ.

ან იქნებ ციფრები უცვლელი დარჩეს, ხოლო სახელოვან სპიჩრაიტერებზე ადრე, თუ კონსტიტუცია კიდევ ერთხელ არ შეიცვალა, თავად პრეზიდენტი შეიცვალოს?

არც ის არის გამორიცხული, რომ არავის არაფერი შეშლია და ჩვენი პრეზიდენტი უკვე 2014 წელშია გაჭრილი, ხოლო ჩვენ უიმედოდ ჩაგვტოვა 2012-ში თავისი ბედოვლათი ნაზირ-ვეზირების და აწ უკვე გიორგი თარგამაძის ჩაფხუტის ამარა.

არც ის უნდა იყოს გამორიცხული, რომ ის ახალი შენობა ლაზიკაში 150 პარლამენტარზე კი არა, ცოტა მეტზე გათვალონ, გაუშვი, სიმბოლურად, მაგრამ იმის დასტურად, რომ საქართველოს დღევანდელი არქიტექტორები დიახაც ფიქრობენ საქართველოს პარლამენტის წევრთა რაოდენობის თუნდაც ჰიპოთეტურ გაზრდაზე, აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს დეპუტაციათა შემომატებით. თუ არ ფიქრობენ, ოცნებობენ მაინც.

ხოლო ოცნებას, როგორც ცნობილია, კაცი არ მოუკლავს.

რაც შეეხება სირცხვილითა თუ სიცილით სიკვდილს, იხ. ზემოთ.

პაატა ნაცვლიშვილი

⦿ ემოცია

ერთობა, რომელიც გაგვამარჯვებინებს!

თითქმის ორსაათიანი ლოდინისა და მცდელობის შემდეგ ძლივს შევაღწიე რუსთავის „მარშუტკაში“ — ლამის მთელი რუსთავი ჩამოსულა „ქართული ოცნების“ მიტინგზე დასასწრებად.

— ხო მაგარი იყო, არა! — ჩამესმა ზერიკაცის ხრიწიანი ხმა, ახლალა გავიხედე გვერდით, — ეგონათ დაგვიმონეს, გადაგვაჯიშეს, იმდენი მაგათ აუდგათ გვერდები!..

— რამდენი წლისა ხართ? — ვკითხე. ვერ წარმოვიდგენდი, ჩემზე ასაკოვანი კაცი მიტინგზე დასასწრებად რუსთავიდან თბილისში თუ ჩამოვიდოდა. არადა, ძალზე ხნოვანი ჩანდა.

— 87 წლისა, მერე რა. ხომ გსმენია, ბებერი ხარისა რქებიც ხნავენო. ვინაობა გამოვკითხე. ჩემი მეზობელი, რუსთავის პირველმშენებელი რობერტ კვენიკაძე აღმოჩნდა, — შვილებს, შვილიშვილებს და შვილთაშვილებს გვერდით თუ არ დავუდექი, რა კაცი ვიქნებიო, — დაამატა.

— თქვენ რა გიჭირთ, მე კი ხვალ სამსახურიდან მომხსნიან, — ანაზდად წინა სავარძლიდან მშვენიერი ქალიშვილი შემოტრიალდა. — ჯანდაცვაში ვმუშაობ, მინისტრ ჭიაბერაშვილის ბრძანებით, კვირას საღამოს 7 საათამდე სამსახურში უნდა ვყოფილიყავით... კისერიც უტეხიათ!..

თურმე მთელი „მარშუტკა“ მომიტინგეებით ყოფილა გავსებული. იქ რომ ამბავი ატყდა! აღტაცება, სიხარული, იმედი, რწმენა... არადა, რუსთაველთათვის არც არავის მოუწოდებია ჩასვლა, მსურველი ბევრი კი იყო, მაგრამ ყველას როდი შეუძლია მგზავრობის ფულის გადახდა.

...რვასართულიან სახლში ვცხოვრობ, ეზოში შესული, ალყაში აღმოვჩნდი. წარმოიდგინეთ, ნაციონალების მიერ დაქირავებული კოორდინატორები თუ აგიტატორებიც კი იყვნენ დაინტერესებული ჩემი მონაყოლით!

ოღონდ ეგ კი იყო, რაც მე იქ ვნახე, განვიცადე, მე კი არა, იმის გადმოცემა თვით „მაესტრომ“ და „კავკასიამაც“ ვერ შეძლეს. მეც კი, ლამის პროფესიონალი მომიტინგე, რაც 1956 წელს სტალინის ძეგლთან დგომისას დამებედა, ასეთი შემართების, სიმრავლის, ყველა ასაკის ადამიანთა ერთობისა და ერთმანეთის თანადგომის მაგალითები არ მახსენდება.

თქმა არ უნდა, ჩვენ გავიმარჯვებთ, რაც არ უნდა იჯაშუშონ ნაციონალებმა, რაც არ უნდა გვაგინონ, ისინი ვერაფერს გახდებიან, რადგან ქართველ ხალხს მონის უღელი არ სურს.

გივი ჯახუა.

P. S. აღდგომის წინა დღეს, შაბათს, ნაციონალებმა რუსთაველებს ეზო-ეზო თითო ცხვარი და 20-20 ლიტრი ღვინო ჩამოურიგეს. მამაკაცებმა ხელი გამოიღეს და გვარიანი სუფრა გამოგვივიდა. შუა ქეიფისას ეშმაკი შემიჩნდა თუ რა იყო, მიშა ვახსენე. ჯარიმაო, ყველამ ერთად იხუვლა, მერე საიდანღაც ძველებური ლუდის კათხა გამოაძვრინეს. ბედი ჩემი, ნაციონალების წყალწყალა ღვინო გალეულიყო და თავანკარა კახურმა სასჯელი შემიმსუბუქა.

გ. ჯ.

„ნახეთ მისი პარტიის რეიტინგი და ყველაფერს მიხვდებით“

ვანო მერაბიშვილი ბიძინა ივანიშვილს მეტოქედ არ მიიჩნევს –

საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრმა **ვანო მერაბიშვილმა** ჟურნალ **„ფორბსს“** ინტერვიუ მისცა.

— საქართველოში პოლიციის რეფორმა სხვა უწყებების რეფორმებთან შედარებით ყველაზე წარმატებულია. თქვენ გაათავისუფლეთ ათასობით ადამიანი, რომლებიც ძალოვან ოპერაციებში შეიძლება გამოგდგომოდათ. არ შეგეშინდათ რევოლუციის შემდეგ, ჯერ კიდევ დასუსტებულ საქართველოში რეფორმის გატარება?

— საშიში არაფერი იყო, ეს ცვლილებები ხალხის დაკვეთა იყო, ხალხი დაიღალა კორუფციით, რომელიც საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროში იყო მოდებული, ხალხი დაიღალა კანონიერი ქურდების ბატონობით. ცვლილებები თანამიმდევრულად განხორციელდა, რათა ხალხი ცხოვრების ახალ სტილზე ეტაპობრივად გადასულიყო.

რაც შეეხება გათავისუფლებულ თანამშრომლებს, მათი უმრავლესობა საკუთარი ნებით წავიდა, მათი ცხოვრების წესი შსს-ს არსებობის ახალ ფორმაში ვერ ჩაეწერა, ეს იყო დიდი ძალა. ჩვენ 80 000 ადამიანი გავათავისუფლეთ. ძველი თანამშრომლებიდან მხოლოდ 5% დარჩა.

— როგორ გაუმკლავდით კანონიერ ქურდებს? ეს ხომ საქართველოში ყველაზე „მოთხოვნადი პროფესია“ იყო.

— მათთან ბრძოლის განსაკუთრებული სისტემა არ გვქონია. ჩვენ შევქმენით საზოგადოება, სადაც კანონიერ ქურდებს არსებობა უჭირთ. რა თქმა უნდა, ამას ხელი შეუწყო ორგანიზებულ დანაშაულთან ბრძოლის სპეციალური დაწესებულების ჩამოყალიბებამ. შემუშავდა ახალი, ანტიმაფიოზური კანონმდებლობა. ქურდებს მხოლოდ იმიტომ ვიჭერდით, რომ ისინი უარს არ ამბობდნენ „კანონიერი ქურდის“ ტიტულზე. პირდაპირი გაგებით, დავიწყეთ ნადირობა კანონიერ ქურდებზე, მათი უმრავლესობა გისოსებს მიღმა მოხვდა, ხოლო ნაწილი – საქართველოს ტერიტორიიდან გავიდა. არავითარი პრივილეგიები მათ ციხეებში არ აქვთ.

— ხალხი დაარწმუნეთ ითანამშრომლოს სამართალდამცავ ორგანოებთან...

— ის, რომ საქართველოში კრიმინალური ხალხი ცხოვრობს, მითია. ყველა ადამიანს უნდა, იცხოვროს უკეთ, ნებისმიერ საზოგადოებაში. ხოლო კრიმინალისგან, პირველ რიგში, ჩვეულებრივი ადამიანები ზარალდებიან. ჩვენ ხელი შეგვიწყო იმ ფაქტმაც, რომ პოლიციასთან თანამშრომლობით ადამიანი ფულად წახალისებას იღებს. ჩვენ მივიღეთ კანონი დამნაშავეებთან გარიგების შესახებ, ჩვენთან პროცესების 96% გარიგებით მთავრდება. თუ დამნაშავე გვაძლევს ინფორმაციას დამნაშავეების შესახებ, ვაჭრობა ოფიციალურ დონეზე მიდის. შეგვიძლია მოვილაპარაკოთ, რომ შენ 10 წელს კი არა, 5-ს მოგცემენ. თუ ინფორმაცია ძალიან მნიშვნელოვანია, ადამიანი შეიძლება საერთოდ გათავისუფლდეს. ქილერი ასახელებს დამკვეთს – მიმდინარეობს ვაჭრობა. ეს გამჭვირვალედ ხდება.

არაფორმალურად ასეთი სისტემა რუსეთშიც არსებობს, ჩვენთან კი ყველაფერი ღიად ხდება, მაგალითად, კორუფციასთან დაკავშირებით, თუ ადამიანმა მისცა ქრთამი და ამავე დროს მოგვცა ინფორმაცია თავისი უფროსის შესახებ, უმრავლეს შემთხვევებში ის თავისუფლდება. ასე ვებრძვით ელიტარულ კორუფციას. თუ ადამიანი ჩაუშვებს თავის უფროსს, მასთან შეთანხმებას ვდებთ, ვუშვებთ და ის გვეხმარება საკუთარი უფროსის დაპატიმრებაში.

— შანტაჟით ნებისმიერი ადამიანისგან მიიღებ აღიარებას. იქნება თუ არა სასამართლო ობიექტური? როგორ მოხდა სასამართლო სისტემის რეფორმა. გაიზარდა თუ არა გამამართლებელი განაჩენის რაოდენობა?

— გამამართლებელი განაჩენების არსებობა არაფერს ამბობს კორუფციის არარსებობაზე. ხანდახან არის სიტუაცია – რაც მეტი გამამართლებელი განაჩენია, მით მეტია კორუფციის დონე, მაგრამ, როცა ხდება ფინანსური დავების გარჩევა სახელმწიფოსა და კერძო პირს შორის, უმრავლეს შემთხვევებში სახელმწიფო აგებს.

მაგრამ თქვენ მართალი ხართ. არ შეიძლება გაწმინდო სისტემის მხოლოდ ერთი რგოლი, თუ კორუფცია იქნება, თუნდაც, საგადასახადო ინსპექციაში. ადრე თუ გვიან, ის პოლიციამდეც მიაღწევს, როცა საქართველოზე ლაპარაკობენ, ვიზუალურად ადვილი შესამჩნევია პოლიციის რეფორმა. ის გაცილებით ადვილი შესამჩნევია, ვიდრე სხვა სისტემების რეფორმები. ამიტომ რეფორმები ყველგან უნდა ჩატარდეს. თუ კორუფცია იქნება სადმე, მთელი ანტიკორუფციული სისტემა დაინგრევა.

— შესაძლებელია თუ არა ასეთი რეფორმების დიდ ქვეყანაში გატარება?

— რა თქმა უნდა, იქ უფრო იოლია, რეფორმა წარუმატებელია მაშინ, როცა მისი მოწინააღმდეგეები მომხრეებზე უფრო ძლიერები არიან, ეს აქსიომაა. რაც უფრო დიდია სახელმწიფო, უფრო რთულია რეფორმების მოწინააღმდეგეთა კონსოლიდირება. საქართველოში 10 000 ადამიანს შეუძლია შექმნას უფრო ძლიერი საზოგადოებრივი აზრი, ვიდრე რუსეთში 200 000-ს, ან მილიონს. რაც უფრო პატარაა ქვეყანა, ინტერესთა ჯგუფებს მეტი გავლენა აქვს სიტუაციაზე.

როდესაც ჩვენ დავიწყეთ საქართველოში რეფორმები, სახელმწიფო სისტემა 10-ჯერ უფრო სუსტი იყო, ვიდრე რუსეთში. რუსეთი იყო გაცილებით ძლიერი 2005 წელს, სახელწიფო ინსტიტუტები თქვენთან უფრო მართვადი იყო.

მეორე მხრივ, რუსეთის მოქალაქე უფრო კანონმორჩილია, ვიდრე ქართველი. აქ კანონიერ ქურდებში არ არის საქმე. რუსეთის მოქალაქე ყოველთვის უფრო განათლებული იყო, ვიდრე - საქართველოში. ცენტრი უფრო განათლებულია, ვიდრე – პერიფერია. ამიტომ ჩვენ არ გვინდა ვიყოთ პერიფერია. ჩვენ გვინდა ვიყოთ ცენტრი.

— მიგაჩნიათ, რომ პოლიციის ამერიკული სისტემა ევროპულზე უკეთესია?

— დიახ, საქართველოს ამერიკული სისტემა უფრო შეეფერება. იმიტომ რომ, ის უფრო მარტივია და ნაკლებად ბიუროკრატიული. ევროპული სისტემა ბიუროკრატიისთვის არის შექმნილი. მათთან ბიუროკრატიის ინსტიტუტი 4-5 საუკუნეა, რაც არსებობს. ამერიკაში ის უფრო ლიბერალურია. ყველაფერი აგებულია ბიუროკრატიის გავლენის შემცირებაზე. ჩვენნაირ ქვეყანას ეს უფრო შეეფერება.

კანონების 70% ამერიკული და იტალიური კანონმდებლობიდან გადმოვწერეთ, ჩვენ „კოპი-პეისტი“ არ გაგვიკეთებია. ჩვენ ვიმოგზაურეთ, გადავკვეთეთ ჩინეთი-ჰონკონგის საზღვარი და ვნახეთ შესანიშნავი რამ. საზღვრის გადაკვეთისას ხალხი მანქანიდან არ გადმოდის. ფანჯრები გაკეთებულია მძღოლის დონეზე. ჩამოუშვებ ფანჯარას და გადასცემ საბუთებს. და ჩვენ ის გადმოვიღეთ. როცა ასეთი სისტემა ნახა ჩვენმა საბაჟომ, უკეთესი მოიფიქრა – ორმაგი მონიტორი, იმას რასაც აკეთებს მებაჟე, მონიტორზე მეც ვხედავ, ორი კვირის შემდეგ ეს იდეა ჩვენ მათ (საბაჟოსძ „მოვპარეთ“ და დოკუმენტების გაცემის ჩვენს ცენტრში დავნერგეთ. როცა ერთი სამინისტრო მეორე სამინისტროს ეფექტურ მეთოდებზე შეიტყობს, მაშინვე ცდილობს გადაიღოს. ეს კონკურენციაა.

— ბიძინა ივანიშვილთან დაკავშირებული სიტუაცია, რომელსაც ცდილობენ მოქალაქეობა ჩამოართვან, მხოლოდ ბიუროკრატიული „ლაფსუსია“?

— ის რუსეთის მოქალაქე იყო, შემდეგ საქართველოს მეორე მოქალაქეობა მიიღო, შემდეგ მიიღო საფრანგეთის მოქალაქეობა და ამის შესახებ არ შეგვატყობინა, კანონით ის ავტომატურად კარგავს საქართველოს მოქალაქეობას. ჩვენ ახლა ვიღებთ ახალ კანონს, რომლის მიხედვით, ევროკავშირის მოქალაქეს – ეთნიკურ ქართველს შეუძლია არჩევნებში მონაწილეობა. ბევრ ევროპულ ქვეყანაში ასეთი კანონი მოქმედებს.

— როგორც ვხვდები, არის ზეწოლა ბიზნესმენზე, რომელმაც პოლიტიკაში წასვლა გადაწყვიტა. თქვენ ის სერიოზულ მეტოქედ მიგაჩნიათ?

— ნახეთ მისი პარტიის რეიტინგი და თქვენ ყველაფერს მიხვდებით. როგორც ვიცი, მას 10% ჰქონდა.

— თქვენ ის რუსეთის აგენტად მიგაჩნიათ?

— ამ კითხვაზე პასუხის გაცემას არ ვისურვებდი. არ მინდა არავის პროვოცირება.

— მე ხომ თქვენ არ გეკითხებით როგორც უბრალოდ მინისტრს, არამედ – როგორც მიხეილ სააკაშვილის ძველ პოლიტიკურ თანამებრძოლს.

— მით უმეტეს. ბევრ ქართველს აქვს რუსეთში ბიზნესთან დაკავშირებული პრობლემები. და რატომ არ მეკითხებით, როგორ ვხვრეტთ, ვკლავთ და ვახრჩობთ ხალხს?

— ახლა გკითხავთ, ანუ კლავთ?

— არა, მინდოდა გეკითხათ, რათა მეპასუხა, რომ ჩვენ ამას არ ვაკეთებთ.

— პოლიციური სახელმწიფოს იმიჯისგან გინდათ გათავისუფლდეთ?

— რატომ უნდა გავთავისუფლდეთ მისგან. რაც კარგია, რაც ეფექტურია, სასიამოვნო, რაც ხალხს მოსწონს, დაე, იყოს!

— პოლიციელები ჩანან ქუჩაში, მიდი-მოდიან, ხალხს ციმციმებით აშინებენ. იქმნება შთაბეჭდილება, რომ „უფროსი ძმა“ გაკვირდება.

— ჩვენთან ქუჩებში პოლიციელები უფრო იშვიათად ჩანან, ვიდრე მსოფლიოს ნებისმიერ ქვეყანაში. იცით, რამდენი საპატრულო მანქანაა საქართველოში? 220 – ძალიან ცოტაა. საშუალო ევროპულზე ნაკლები.

— გადატვირთულ ციხეებს რა უნდა უყოთ?

— ასეთი გაგება არ არსებობს, რომ ძალიან ბევრი ადამიანი ზის. ზუსტად იმდენი უნდა იჯდეს, რამდენი დამნაშავეც არის. პირველ რიგში, პირობით სასჯელთა რაოდენობა ძალიან გაიზარდა, 10-ჯერ ბოლო ხუთ წელიწადში და, რაც ყველაზე საინტერესოა, პატიმართა რაოდენობა ბოლო სამ წელიწადში არ მატულობს. ჩვენ ციხეებში დიდი ინვესტიცია ჩავდეთ, დაახლოებით 300 მლნ დოლარი. ავაშენეთ ახალი ციხეები, უფრო კომფორტული, ტიპური ამერიკული ციხეები, სადაც აჭმევენ. ისინი ევროპულს არაფრით ჩამოუვარდებიან.

— როგორ ასწავლით პოლიციელებს კულტურას? მე გავოცდი, როცა უმრავლესობას სახეზე აწერია კითხვა „რით დაგეხმაროთ“.

— ეს ძალიან რთულია, ადამიანი ძალიან უცნაურია, ხან კარგი განწყობა აქვს, ხან – ცუდი. ძალიან ბევრი მუშაობაა საჭირო, ვარჯიში. რთულია და ყოველთვის არ გამოდის.

— მათთან სპეციალური ფსიქოლოგები მუშაობენ?

— არა, არა, ჩვენ თვითონ ვართ საკუთარი თავის ფსიქოლოგები, უნდა აკონტროლო, შექმნა კონკურენტული სიტუაცია და ა.შ.

— აპრილში ფოთში დააკავეს კოსტრომის ოლქის მკვიდრი ბელა ვეკუა, ეჭვი შეიტანეს, რომ ის აფხაზეთში იყო. ამ დაკავების შემდეგ, ჩვენი საგარეო უწყება რუსებს არ ურჩევს თქვენი ქვეყნის მონახულებას – შეიძლება ციხეში აღმოჩნდე. რატომ გაქვთ ასეთი მკაცრი ნორმები და უნდა ეშინოდეთ თუ არა რუსებს აფხაზეთში ჩასვლა?

— თუ ადამიანმა არალეგალურად გადმოკვეთა ოკუპირებული ტერიტორიის საზღვარი, იძულებული ვართ დავაკავოთ. ეს საზღვრის დარღვევაა. ეს დასჯადია. გადაკვეთეთ აფხაზეთის საზღვარი კანონიერი გზით, იქწერია, რომელი პუნქტით შეიძლება გასვლა.

მომზადებულია forbes.ru-ს მიხედვით.

დედამიწის ზურგზე

ამერიკელმა ასტრონავტმა გადაიღო „ვარსკვლავის კვალი“ 386 კილომეტრზე დედამიწიდან

საერთაშორისო კოსმოსური სადგურის 31-ე ექსპედიციის ბორტ ინჟინერი დონ პეტიტი უკვე ცნობილია თავისი კოსმოსური ფოტოგრაფიებით. გასული წლის დეკემბრიდან მან შეძლო დაახლოებით 100 სურათის გადაღება, რომელთაგანაც ბევრი უკვე გამოაქვეყნა „ნასამ“. ადრე პეტიტმა აღბეჭდა ლირიდის მეტეორული ნაკადი, მწვანე პოლარული ნათება ჰორიზონტზე, დიდი ქალაქების ჩირაღდნები და ხომალდ „დრაგონის“ ისტორიული გაფრენა.

* * *

ხოცვა-ჟლეტა სირიის ხამეში: ასადის არმიის მიზეზით დაიღუპა 23 კაცი, ამტკიცებენ სამართალდამცველები

სააგენტოების ცნობით, სირიის არმიის თავდასხმა ქალაქ ხამის მშვიდობიან მცხოვრებლებზე მოხდა 27 მაისს

მის ბლოკპოსტებზე შეტევების სერიის შემდეგ. დაღუპულთა შორის შვიდი ბავშვია. ამ დროს გაეროს უშიშროების საბჭოს წევრებმა მკაცრად დაგმეს მასობრივი ხოცვა-ჟლეტა სოფელ ხულაში, სადაც ადრე სულ ცოტა 116 კაცი დაიღუპა.

* * *

პაკისტანის ჩრდილო-დასავლეთში ხუთი სავარაუდო ბოევიკი გახდა აშშ უპილოტო ხომალდის მსხვერპლი

ავიადარტყმა, დავალების მიხედვით, მიაყენეს მირ ალის რაიონში ჩრდილოეთი ბაზირისტანის რაიონში. ოთხი დაიჭრა. თვითმხილველთა სიტყვებით, ნანგრევებს შორის შეიძლება იყვნენ დაზარალებულები. ეს სარაკეტო დარტყმა მეთექვსმეტეა წლის დასაწყისიდან.

* * *

სერბიის ექსპრეზიდენტი ბორის ბადიჩი მზად არის, გახდეს პრემიერ-მინისტრი ახალ მთავრობაში

პრინციპული მოლაპარაკება ამის შესახებ მიღწეულ იქნა პარლამენტის ირიცა დაჩიჩის ბლოკთან მოლაპარაკების შედეგად, რომელმაც საპარლამენტო არჩევნების დროს 6 მაისს დაიკავა მესამე ადგილი პრეზიდენტის ნიკოლიჩის პარტიისა და ტადიჩის კოალიციის შემდეგ. მაგრამ საკითხი პრემიერობის შესახებ პადიჩმა უნდა განიხილოს ახალ პრეზიდენტთან.

◎ წარსული, აწმყო და მომავალი

აფხაზეთის პოლიტიკურ-სამართლებრივი პრობლემები

საქართველო თავისი არსებობის მანძილზე არასოდეს არ ყოფილა ერთსახოვანი მთლიანობა. ქართული სახელმწიფო ყოველთვის იყო ინდივიდუალურობია და მთლიანობის გამოხატულება, ქართულ კულტურასა და საერთოეროვნულ ცნობიერებაზე დამყარებული კრებული. ამას გამოხატავს გ. მერჩულეს მიერ საქართველოს სახელმწიფოს განმარტებაც: „ქართლად ფრიადი ქვეყანაი აღირაცხების, რომელსაცა შინა ქართულითა ენითა ჟამი შეიწირვის და ლოცვაი ყოველი აღესრულების“.

საქართველო ყოველთვის შედგებოდა ეთნოგეოგრაფიული, სამეურნეო და ეკონომიკური პირობებით განსხვავებული მხარეებისაგან, რაც გულისხმობდა თითოეული რეგიონისადმი მართვის სპეციფიკურ მიდგომას. საქართველოს სახელმწიფოებრიობაში არჩევანი – მართვის დეცენტრალიზებული მეთოდის სასარგებლოდ ჯერ კიდევ ჩვენს წელთაღრიცხვამდე III საუკუნეში გაკეთდა, როდესაც ქართლის პირველმა მეფემ – ფარნავაზმა ადმინისტრაციული რეფორმის შედეგად ქვეყანა რვა საერისთავოდ დაყო და მათ სათავეში ერისთავები ჩაუყენა.

სვანეთის გამგებლად ვარდანიძეები, აფხაზეთისა – შერვაშიძეები, ოდიშისა – დადიანები, ქართლისა – სურამელები, ყოფილი სომხური სამეფოებისა – მხარგრძელები იყვნენ. ივ. ჯავახიშვილის დაკვირვებით, როცა საქართველოს მეფე ახალ სამფლობელოს შემოიერთებდა, აქ დამკვიდრებულ ტრადიციულ მართვა-გამგეობის წესს არ ეხებოდა და უმეტესად ყველაფერს წინანდებურად სტოვებდა. მხარეებისადმი სპეციფიკური მიდგომა არსებობდა და მეფე ერთი სამეფოდან მეორეში გადადიოდა და საქმეებს ადგილობრივ განაგებდა და ისმენდა.

ამრიგად, საქართველოს დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრიობის პერიოდში უპირატესობა ყოველთვის მართვის დეცენტრალიზებულ მეთოდს ენიჭებოდა.

მეათე საუკუნის ბოლოს ქართველთა მეფემ ბაგრატ მესამემ თავისი რეზიდენცია აფხაზეთში გადაიტანა და იქიდან სპარსთა და არაბთა ბატონობის შედეგად სამთავროებად დაყოფილი საქართველო კვლავ ერთ ძლიერ სახელმწიფოდ გააერთიანა. ამან განაპირობა თვით ტერმინ „აფხაზეთის“ მნიშვნელობის გეოგრაფიული არეალის გაფართოება.

აფხაზეთი არა მარტო ძირძველი და სისხორცეული ნაწილია საქართველოსი, არამედ იგი ქართველთა ერთიანობის სიმბოლოცაა.

ქართველთა წინააღმდეგ აფხაზთა წაქეზების პოლიტიკა რუსეთის მიერ კავკასიის დაპყრობის დღიდან თამაშდებოდა.

საინტერესოდ აანალიზებს ნიკო ბაგრატიონი ქართველთა გარუსების იმ პოლიტიკას, რომელსაც მეფის ნაცვალი მიხეილ ვორონცოვი ატარებდა. ეს პოლიტიკა განსაკუთრებულად ვერაგული იყო, ვინაიდან მეფისნაცვალი, რომელსაც განათლება იტონში (ინგლისში) მიეღო და კარგად ჰქონდა ათვისებული კოლონიური პოლიტიკის ძირითადი მიმართულებანი, კიდევ უფრო გაწაფულად, „თეთრი ხელთათმანებით ახორციელებდა მას საქართველოში. ერთი მხრივ, იგი ნიკოლოზ პირველის აზრს იზიარებდა იმის შესახებ, რომ საქართველო რუსეთის გვირგვინის საუკეთესო მარგალიტს წარმოადგენდა“.

ქართველებს არ უნდა დაგვავიწყდეს რუსი შოვინისტი „რუხი კარდინალი“ მიხეილ სუსლოვი, რომელიც 1961 წელს თავის საიდუმლო მოხსენებაში აღნიშნავდა: „დღეს თუ არა ხვალ ქართველები დაიწყებენ ბრძოლას კოლონიზმის წინააღმდეგ და თავისი დამოუკიდებლობისთვის. ქართველების წინააღმდეგ ბრძოლა უნდა დავიწყოთ აფხაზეთში, სამეგრელოში და სვანეთში, მათ უნდა მივცეთ ავტონომიები, თითოეულ მათგანში უნდა გაჩაღდეს ადგილობრივ – ნაციონალისტური გრძნობები, უნდა დავარწმუნოთ ყველა, რომ ქართველები მხოლოდ ჩამოსახლებულები არიან აფხაზეთში. დასავლეთ საქართველო უნდა დაუპირისპირდეს აღმოსავლეთს და ამის მერე უნდა შევასრულოთ შუამავლის როლი“.

თანამედროვე პოლიტიკა დიდწილად ნავთობისა და გაზის ფაქტორების გათვალისწინებაზეა აგებული.

დღეს რუსეთს უნდა სომხებისა და აზერბაიჯანელების შერიგება, რათა ორივეს ხელი გაუთავისუფლდეს საქართველოზე შემოსატევად. ეს რუსული აგრესიული პოლიტიკის ბუნებრივი მორიგი ნაბიჯია. 2009 წელს გამოქვეყნებულ უკანასკნელ იდეოლოგიურ შრომაში, რომელშიც რუსეთის სტრატეგიული ხედვაა გამოთქმული, ბოლო წინადადებაა: „ამერიკა ხელს იღებს საქართველოზე. კავკასიაზე პასუხისმგებლობას იღებენ რუსები, ირანი და თურქეთი“. რუსეთის სადღეისოდ მთავარი გეოპოლიტიკური იდეა, ამ რეგიონისთვის: ჩვენი ზონიდან დასავლეთის განდევნა და ევროპა-ამერიკისთვის ამ გზის გადაკეტვა. ჩვენი ყოფილი მრავალსაუკუნოვანი ორი მოწინააღმდეგე, თურქეთი და სპარსეთი დღეს რუსეთთან ერთ ალიანსში უნდა გაერთიანდნენ, აზიაში ამ მხრიდან დასავლეთის არ შეშვების მიზნით. 1921 წელს რუსეთის მე-11 არმიამ აღმოსავლეთიდან და თურქულმა არმიამ სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან საქართველოს ერთ დღეს და ურთიერთშეთანხმებით შემოუტიეს. ეს იყო პირველი შემთხვევა რუსეთისა და ისლამური სახელმწიფოების ალიანსისა დასავლეთის წინააღმდეგ.

დღესაც ეს მდგომარეობა გრძელდება.

ვინ იფიქრებდა, რომ მეოცე საუკუნის დასასრულს ცივილიზაციისა და დემოკრატიის ზეობის ხანაში კიდევ გამოჩნდებოდნენ შუა საუკუნეების დონეზე გაყინული ბარბაროსული ფსიქოლოგიის ურდოები და საქართველოს დაქუცმაცება-დანაწევრებას შეეცდებოდნენ, და საქართველოს მოგლეჯდნენ აფხაზეთს და სამაჩაბლოს.

ჩვენი აზრით, საქართველო სახელმწიფო წყობილების მიხედვით, რთული ფედერაციული სახელმწიფოა, რადგან მის შემადგენლობაში შედის ორი ავტონომიური რესპუბლიკა, რომლებიც, მართალია, სუვერენულ სახელმწიფოებს არ წარმოადგენენ, მაგრამ გააჩნიათ სახელმწიფოებრივი ნიშნები (ტერიტორია, კონსტიტუცია, ხელისუფლება, მმართველობაძ.

აფხაზ ერს, რომლებიც ქართველებთან ერთად საქართველოს ტერიტორიაზე ცხოვრობდნენ ოდითგანვე და სხვა სახელმწიფო არა აქვთ, ბუნებრივია, აქვთ ავტონომიის უფლება. აფხაზები არ შეიძლება განხილული იქნან ეროვნულ უმცირესობად, აფხაზეთის ავტონომიის ფარგლებში ორი მკვიდრი ერი მოსახლეობს: ქართველები და აფხაზები. მაგრამ ჩვენი აზრით, ერს, რომელიც მოცემულ ტერიტორიაზე წარმოადგენს მოსახლეობის 17 პროცენტს, არ უნდა ჰქონდეს ავტონომიის ისეთი მაღალი ფორმა, როგორიცაა ავტონომიური რესპუბლიკა.

აფხაზეთის სამართლებრივი სტატუსი დღეისათვის განისაზღვრება საქართველოს კონსტიტუციის მე-3 მუხლის მე-4 პუნქტით, რომელიც აფხაზეთს ავტონომიურ რესპუბლიკად აცხადებს და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის 1978 წლის 6 ივნისის კონსტიტუციით. ამჟამად ძალაშია აღნიშნული კონსტიტუციის ახალი რედაქცია, რომელიც მიღებულ იქნა 2000 წლის 8 დეკემბერს.

აფხაზეთის კონსტიტუცია არ შეიცავს ავტონომიური რესპუბლიკის განსაკუთრებული, ექსკლუზიური კომპეტენციების ჩამონათვალს.

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მოქმედი სტატუსი დროებით ხასიათს ატარებს და იგი აუცილებლად უნდა შეიცვალოს აფხაზეთის ტერიტორიაზე საქართველოს იურისდიქციის სრულიად აღდგენის შემდეგ.

აფხაზები ამჟამად განიხილავენ საქართველოსთან კონფედერალური ხელშეკრულების გაფორმებას. კონფედერაცია არის თანასწორი, სუვერენული სახელმწიფოთა საერთაშორისო სამართლებრივი ალიანსი. ერთ სახელმწიფოს კონფედერაციად გადაქცევისათვის ამ სახელმწიფოს სუვერენულმა ხელისუფლებამ უნდა გააკეთოს თვითლიკვიდაცია. კონფედერაცია უპირისპირდება არა სახელმწიფოს ტერიტორიული მოწყობის ფორმას, არამედ სახელმწიფოებრიობას. ასეთი საკითხის მოთხოვნისა და გადაწყვეტის უფლება არა აქვს სახელმწიფოს მთელი მოსახლეობის ერთ მესამოცედს.

აფხაზებთან ურთიერთობის აღსადგენად და საერთოდ, აფხაზეთის პრობლემების მოსაგვარებლად აუცილებელია ქართველების მხრიდან გონივრული ნაბიჯების გადადგმა.

– მიუხედავად დიდი მცდელობისა, რუსეთმა ვერ მოახერხა აფხაზის სახით ქართველში მტრის ხატის შექმნა, პირიქით, ქართველი თანაუგრძნობს აფხაზს, მეგობრულ ხელს უწვდის, ცდილობს, მოსახლეობისავთის მისაწვდომი გახადოს ყველა ის სარგებელი, რაც საქართველოს მოქალაქეებისათვის არის დღეს ხელმისაწვდომი.

აფხაზებს სურთ ისევ ძველ პოლიტიკას – ლავირებას დაუბრუნდნენ, ოღონდ ამჯერად რუსეთსა და ევროპას შორის, მაგრამ ეს არის ილუზია, რომელიც მათ ძალიან მალე გაუქრებათ. ევროპა არასოდეს წავა აფხაზეთის აღიარებაზე.

მსოფლიომ ერთმნიშვნელოვნად უკვე განაცხადა, რომ აფხაზეთისა და ცხინვალის დამოუკიდებლობას არ აღიარებს, რომ საქართველოს სუვერენიტეტს პატივს სცემს. გარწმუნებთ, დასავლეთი კავკასიასა და შავ ზღვას რუსეთს არასოდეს დაუთმობს.

აფხაზი ხალხი დროთა განმავლობაში გაარკვევს, ვინ რას წარმოადგენს სინამდვილეში, ვინ მიიყვანა ისინი დღევანდელ ტრაგედიამდე. მუჰაჯირობის შემდეგ XIX ს. აფხაზეთის არც ერთ ხელმძღვანელს არ დაუტეხია თავისი ხალხისათვის ასეთი უბედურება, არ დაუყენებია იგი ფიზიკური გაქრობის პირას, როგორც ეს გააკეთეს თავიანთი წინდაუხედაობით აფხაზეთის მაშინდელმა ლიდერებმა... ბოლოს და ბოლოს ყველამ უნდა გააცნობიეროს, რომ აფხაზეთში მიმდინარეობს აფხაზი და ქართველი ხალხების მეთოდიკური ჟლეტა მესამე ძალის სასარგებლოდ.

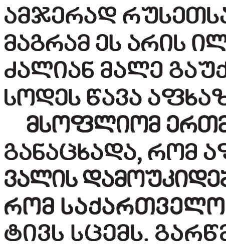

ჯანო წულუკიძე,
სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის დეკანის მოადგილე, პროფესორი.

◎ ინფორმაცია

„არჩევნის თავისუფლებისთვის“ კონტროლის პალატის თანამშრომელთა დისციპლინარული წესით დასჯას ითხოვს

როგორც კოალიციის განცხადებაშია ნათქვამი, 25 მაისს, როდესაც იუსტიციის სამინისტროსთან მედიის უფლებების დასაცავად ჟურნალისტთა აქცია მიმდინარეობდა, კონტროლის პალატაში ჟურნალისტზე ზეწოლის მორიგი ფაქტი მოხდა.

„გაზეთ „გურია ნიუსის„ ჟურნალისტს თამარ ლეფსვერიძეს და მის წარმომადგენელს, მედიის სამართლებრივი დაცვის ცენტრის ხელმძღვანელს ნათია კაპანაძეს საჯარო პროცესზე პირადი ნივთების, მათ შორის, დიქტოფონისა და ლეპტოპის შეტანის უფლება არ მისცეს, ისინი საგულდაგულოდ გაჩხრიკეს და კატეგორიულად მოსთხოვეს, რომ ყველა ნივთი დაცვის თანამშრომლებისთვის ჩაებარებინათ. მიუხედავად იმისა, რომ ჟურნალისტს სრული უფლება ჰქონდა, იმ საჯარო პროცესის აუდიოჩანაწერი გაეკეთებინა, რომელზეც მხარეს თავად წარმოადგენდა, კონტროლის პალატის თანამშრომლების – შიდაგანაწესის სამსახურის უფროსის ჯიმშერ დობორჯგინიძისა და პრესსამსახურის უფროსის ფატი მამიაშვილის მხრიდან კატეგორიული უარი მიიღო.

ამის შემდეგ კი დობორჯგინიძემ ჟურნალისტისთვის დიქტოფონის წართმევა სცადა“, – ნათქვამია განცხადებაში.

კოალიცია „არჩევნის თავისუფლებისთვის„ მომხდარს როგორც ჟურნალისტურ საქმიანობაში ჩარევად და ხელშეშლად აფასებს, რაც კანონმდებლობით დასჯადი ქმედებაა.

„კონტროლის პალატის თანამშრომლების მიერ ჩადენილ ქმედებაში აშკარად იკვეთება დისციპლინური გადაცდომის ნიშნები, რაც დისციპლინური საქმის წარმოების დაწყების საფუძველია. მივმართავთ კონტროლის პალატის თავმჯდომარეს ლევან ბეჟაშვილს, შეისწავლოს აღნიშნული საქმე, მათ შორის, ის აუდიომასალა, რომელიც მისი თანამშრომლების მხრიდან განადგურებას გადაურჩა, იმსჯელოს საკუთარი თანამშრომლების დისციპლინური გადაცდომის ფაქტზე და გამოიტანოს ადეკვატური გადაწყვეტილება„, - აღნიშნულია განცხადებაში.

რუსეთი აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში სამხედრო ობიექტების მშენებლობას მიმდინარე წლის ბოლომდე დაასრულებს

რუსეთის მიერ ოკუპირებულ საქართველოს ორ რეგიონში – აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში რუსეთი სასაზღვრო ინფრასტრუქტურის ყველა ობიექტის აგების დასრულებას მიმდინარე წლის განმავლობაში აპირებს. განცხადება ამის შესახებ რუსეთის ფედერაციის ფედერალური უსაფრთხოების სასაზღვრო სამსახურის უფროსმა ნიკოლაი რიბალკინმა გააკეთა.

– ამ დროისათვის აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში პრაქტიკულად ყველა ობიექტის მშენებლობა სრულდება. სასაზღვრო სამმართველოებისა და კომპლექსების მშენებლობა კი ორივე რესპუბლიკაში მიმდინარე წლის ბოლოსათვის დასრულდება, – აცხადებს რიბალკინი.

მისივე თქმით, ექსპლუატაციაში შესული ყველა შენობა ავტონომიური კომპლექსია, რომელთაც გააჩნიათ თავიანთი საცხოვრებელი კორპუსები, ინფრასტრუქტურა, საბავშვო ბაღები და სათამაშო მოედნები, სპორტული დარბაზები და სასწავლო ოთხები.

საცხოვრებელი ბინები კი ავეჯითა და საყოფაცხოვრებო ტექნიკითაა დაკომპლექტებული. აღსანიშნავია, რომ აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში რუსეთის ფედერაცია ინტენსიურად სამხედრო ობიექტების მშენებლობა 2009 წლიდან დაიწყო. სულ მას იქ, გეგმის მიხედვით 45 სამხედრო ობიექტი აქვს, რომელთაგან 32 უკვე მზადაა.

ინტერპრესი

წარდგინება

„ხელეური“ ილიას გზას არ გადაუხვევს

საქართველოს ილია ჭავჭავაძის სახელობის მწიგნობართა ასოციაციაში გაიმართა ლიტერატურულ ჟურნალ „ხელეურის“ ახალი ნომრის წარდგინება („ხელეური“ ძველი ქართული სიტყვაა და ნამგლით მომკილ პურს ნიშნავს, რომელიც ერთ ხელში თავსდება). ჟურნალი 2009 წელს დაარსდა პოეტისა და ჟურნალისტის თამარ შაიშმელაშვილის დიდი მონდომებით. მიზანი იყო ლიტერატურულ პროცესებში მონაწილეობის მიღება და საკუთარი სიტყვის თქმა. ჟურნალს არ გადაუხვევია მრავალსაუკუნოვანი ქართული მწერლობის გზისთვის. ახლაც აგრძელებს ამ გზას, ოღონდ ახალი ხედვითა და ახლებური სათქმელით. სამწუხაროა, რომ ამ დროის განმავლობაში, უსახსრობის გამო ჟურნალის მხოლოდ ცხრა ნომერი გამოვიდა.

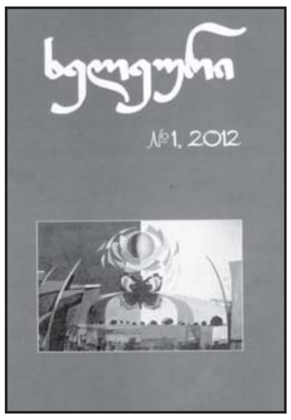

„ხელეურის“ ახალი ნომრის წარდგინება ილია ჭავჭავაძის მწიგნობართა ასოციაციაში ქართული სიტყვის ზეიმად გადაიქცა.

საღამო გახსნა ჟურნალ „ხელეურის“ მთავარმა რედაქტორმა **თამარ შაიშმელაშვილმა.** მან აღნიშნა, რომ ეს ნომერი განსაკუთრებულია, რადგან მასში გამოქვეყნებულია რევაზ ინანიშვილის პრემიის ლაურეატების მოთხრობები, ასევე აღნიშნა, რომ გაზრდილია ჟურნალის მოცულობა. 2011 წელს ჟურნალმა „ხელეურმა“ მეორედ გამოაცხადა კონკურსი პროზაში რევაზ ინანიშვილის სახელობის პრემიის მოსაპოვებლად. ლაურეატები გახდნენ: **ირმა გოდერძიშვილი** (I ადგილი), **ნინო ბაქანიძე** (II ადგილი), **ციალა არდაშელი**ა და **ნოდარ მამაცაშვილი** (III ადგილი).

თამარ შაიშმელაშვილმა პირველად სიტყვა პირველ ლაურეატს ირმა გოდერძიშვილს გადასცა. იგი საგანგებოდ ჩამოვიდა ბრიტანეთიდან და საღამოს ოჯახთან ერთად დაესწრო. მისმა მოთხრობამ „ორგზის ემიგრანტი“, რომელიც ქართველ ემიგრანტ დედაზე მოგვითხრობს, ჟიური და მკითხველი მოხიბლა.

შემდეგ სიტყვით **ჯანსუღ ჩარკვიანი** გამოვიდა. მან აღნიშნა, რომ ასეთი სერიოზული ჟურნალი იშვიათია და იგი ღირსია, რომ ყოველთვიური იყოს.

ქალბატონმა **ლეილა ქიტოშვილმა** მიმოიხილა ჟურნალ „ხელეურის“ ნომრები და ავტორთა შემოქმედება, ხოლო მწერალმა და ლიტერატორმა **თემურ შავლაძემ** ლაურეატთა მოთხრობებზე გაამახვილა ყურადღება. განსაკუთრებით გამოყო ირმა გოდერძიშვილის „ორგზის ემიგრანტი“, რომელიც ემოციითა და სადღეისო სათქმელით დიდ შთაბეჭდილებას ახდენს მკითხველზე.

საღამოზე სიტყვით გამოვიდნენ: ინგა მილორავა, ლინა ბარათაშვილი, თემურ ჩალაბაშვილი, ნოდარ მამაცაშვილი, ივანე ჯაფარიძე, გიორგი ზურებიანი და სხვები. ქეთევან შენგელიამ, ქეთევან დოლიძემ, თამარ ფარჩუკიძემ, მაია მეგუთნიშვილმა, მარინე თექთუმანიძემ, შორენა თამაზაშვილმა, ზაზა სუყაშვილმა საკუთარი ლექსები წაიკითხეს. ლინა ბარათაშვილმა აღნიშნა, რომ ჟურნალი თამარ შაიშმელაშვილივით პოეტური, მასავით სპეტაკი და მართალია.

სამადლობელი სიტყვა გაისმა მხატვარ **ნუგზარ მგალობლიშვილისადმი,** რომლის ნახატიც ჟურნალის გარეკანს ამშვენებს. ასევე რამდენჯერმე გაისმა მადლობა **გიორგი ზურებიანის** მიმართ, ვისი ქველმოქმედების წყალობითაც ჟურნალის ახალი ნომერი გამოიცა.

საღამოზე იმყოფებოდა **რევაზ ინანიშვილის** მეუღლე, ქალბატონი როზა ინანიშვილი. მან მადლობა გადაუხადა კონკურსის ორგანიზატორებს და მომავალშიც თანადგომას დაჰპირდა.

თამარ შაიშმელაშვილმა მადლიერებით მოიხსენია ყველა ის ადამიანი, ვინც სამი წლის განმავლობაში გვერდით ედგა ჟურნალის გამოცემის საქმეში, განსაკუთრებით ცნობილი პოეტი მანანა ჩიტიშვილი, ლიტერატორი და თეატრმცოდნე ნინო ჩხიკვიშვილი. აგრეთვე ხაზი გაუსვა მწიგნობართა ასოციაციის თავმჯდომარის **ლია ნადარეიშვილის** თანადგომას. მან იქვე დასძინა, რომ ჟურნალი შემოწირულობით არსებობს და დამფინანსებელს ელის.

მთავარი რედაქტორის თქმით, „ხელეური“ მომავალშიც ეცდება ახალგაზრდა ავტორების აღმოჩენას და განგებ დაკარგულ შემოქმედთა წარმოჩენას. ქართული კულტურისა და სულიერი სამშობლოს გადარჩენისთვის ილვაწებს და ილიას გზას არ გადაუხვევს.

მარიამ ოლქიშვილი,
სალომე თურქაძე,
კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის ჟურნალისტიკის მიმართულების სტუდენტები.

სურათზე: რევაზ ინანიშვილის სახელობის პირველი პრემიის მფლობელი ირმა გოდერძიშვილი. სალომე თურქაძის ფოტო

შენატრება

მრავალსახოვნება კაცისა...

ჩვენი მეგობარი ნუგზარ რუხაძე ახალგაზრდულად ხნიერდება

ასეთი მრავალსახოვანი პიროვნება მართლაც ძნელად მოიპოვება არა მარტო ჩვენში. ამ ერთ კაცში არა ერთი და ორი საქმის პროფესიონალი კაცია თავშეფარებული. ლიტონი ნათქვამი რომ არ გამოგვივიდეს, ამ ჩვენი მრავალსახოვანი მეგობრის განვლილი სამოცდაათწლიანი გზის თუნდაც რამდენიმე „ნიშანსვეტს“ მოვაქცევ მკითხველის თვალსაწიერში...

მაგალითად, უწყვეტი განათლების პრობლემატიკაზე, რის ხორცშესხმასაც განათლების დარგში მხოლოდ ახლაღა ცდილობენ, მან ჯერეთ კიდევ 30 წლის წინათ გამოაქვეყნა ორი წიგნი; ქართული ხალხური ზღაპრები ინგლისურად სრულიად ახალგაზრდამ გადაიენა, ლექსიკონითა და კომენტარებით გამოსცა, ხოლო ქართველებს თვალსაჩინო ამერიკელი მწერლები ორვინგ შოუ და რანგ ლარდნერი გაგვაცნო...

დისერტაცია სანკტ-პეტერბურგში დაიცვა, პედაგოგიკის დოქტორია. ამჟამად თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორია. ცნობილია როგორც თვალსაჩინო ანგლისტი და ინგლისურის მასწავლებელი, რომლის მოსწავლეები და სტუდენტები ათასებს ითვლიან...

ყველაფერი, ყველაფერი, მაგრამ ნუგზარ რუხაძე, უპირველეს ყოვლისა, მაინც ჟურნალისტია, პრაქტიკოსიც და თეორეტიკოსიც, ტელეკომუნიკაციის გამორჩეული სპეციალისტია. დამფუძნებელი და რედაქტორია ინგლისურენოვანი გაზეთის Ceorgian Journal-ისა. ქართულ, რუსულ, ინგლისურ ენებზე გამოქვეყნებული აქვს ხუთასზე მეტი წერილი სხვადასხვა თემასა და საკითხზე. სამეცნიერო კვლევებს მასმედიის მწვავე საკითხებზე ხომ ნუღა იტყვით.... წლების მანძილზე იყო ამერიკული ტელევიზიის კორესპონდენტი. წლობით ნამუშევარი და ნაცხოვრებია ექვს სხვადასხვა კულტურის სივრცეში – ნეპალში, ინდოეთში, ეგვიპტეში, რუსეთში, დიდ ბრიტანეთში, ამერიკის შეერთებულ შტატებში და, ცხადია, საქართველოში... ამ საერთაშორისო ურთიერთობაში, რა თქმა უნდა, ხელს ისიც უთუოდ უწყობდა, რომ მოსკოვის დიპლომატიური აკადემიის კურსდამთავრებული და რანგირებული დიპლომატია... ის კი არა, ამერიკაში ტელესაკომუნიკაციო ბიზნესიც წამოიწყო, საკმაოდ წარმატებული, თუმცა ეს საქმე მარცხით დაუმთავრდა იქ შექმნილი არახელსაყრელი ეკონომიკური მდგომარეობის მიზეზით.

ამ ყველაფერთან ერთად, ცალკე უნდა ითქვას, რომ ნუგზარ რუხაძე თავისი ბუნებით არტისტია. თანაც მარტო სცენაზე კი არა, ცხოვრებაშიც, ყოველდღიურ ურთიერთობაში. ასეთი გვახსოვს იგი ჯერ კიდევ იმ დროიდან, როცა საქართველოს ტელევიზიის პირველ არხზე ერთ-ერთ მთავარ პოლიტიკურ გადაცემას უძღვებოდა და საღამოობით ყველა ჩვენგანის „განმანათლებელი სტუმარი“ იყო. რაც შეეხება სცენას, არ შევცდებით, თუ ვიტყვით, რომ ეს ცალკე თემაა. თუნდაც იმ თვალსაზრისით, თუ როგორ იყენებდა სცენას თავისი „კერძო“ მიზნებისთვის... მან თბილისის უცხო ენების ინსტიტუტში სტუდენტური თეატრი ჩამოაყალიბა და თავის სტუდენტებთან ერთად მონაწილეობდა სპექტაკლებში. ასე რომ ახალგაზრდებს საშუალება ჰქონდათ ცოცხალ გარემოში ესწავლათ ენა (ლაპარაკია ინგლისურზე). ქალაქ სიეტლში (აშშ) სამი თვის განმავლობაში ცნობილ ქართველ და ამერიკელ მსახიობებთან ერთად თამაშობდა ქართულ-ამერიკულ ერთობლივ სპექტაკლში. თამაშობდა და თავიც დაამახსოვრა მაყურებელს. მონაწილეობდა ქართულ-ამერიკულ კინოპროექტშიც. ორ მხატვრულ ფილმში მთავარ როლსაც კი ასრულებდა. უნდა გირჩიოთ, რომ თვალი შეავლოთ თუმანიშვილის თეატრის აფიშას და დაესწროთ ქეთი დოლიძის ერთ-ერთ ბოლო ნამუშევარს, რომელსაც „გამარჯობა, 100-დოლარიანო!“ ჰქვია. ამ „გამარჯობას“ ნანა ფაჩუაშვილთან, ნინელი ჭანკვეტაძესთან და რამაზ იოსელიანთან ერთად ნუგზარ რუხაძეც „ამარჯვებინებს“. დოლართან მიმართებაში, ეტყობა, ამერიკული გამოცდილება მაინც თავისას შვრება!... როგორია?! ახლა დეკლამატორად ანდა აკორდეონზე შემსრულებლად უნდა ნახოთ! მოცეკვავეს ხომ ნუღა იტყვით, არცრა სამეჯლისო ცეკვა არ არის, რომ ის არ ცეკვავდეს... არც ნომინანტობა თუ ლაურეატობა დაჰკლებია არც აქ, საქართველოში, არც ამერიკაში...

ერთი სიტყვით, ეს ჩვენი მეგობარი ჭეშმარიტად მრავალსახიერი კაცია, რომლის გულიან ნიჭიერებაზე და ნიჭიერ გულიანობაზე ბევრი დაწერილა როგორც ქართულ, ისე ამერიკულ თუ რუსულ პრესაშიც... ჩემს თვალში ის დღესაც კვლავ ისეთივე ნირუცვლელია, როგორიც ამ ორმოცი წლის წინათ იყო, როცა ჯერ დიდ ბრიტანეთში, ხოლო შემდეგ ამერიკის შეერთებულ შტატებში ყოფნისას ჩვენს გაზეთსაც ფრიად ნაყოფიერად ეკორესპონდენტებოდა... ჩანს, ასაკი ვერაფერს აკლებს... ორად გაყოფილი სამოცდაათი კოხტად მორგებული აქვს. როგორ, რანაირად ახერხებს ამას, ხანდაზმულობის განახევრებას, მარტო თვითონ იცის... ჩვენ ისღა დაგვრჩენია შევნატროთ (აქ შეშურება არ ივარგებს!) და გულში კი არა, ხმამაღლა შევძახოთ: ბიჭმა იცის!..

გურამ გოგიაშვილი

მოწოდება

ჩავერთოთ მამულიშვილურ საქმეში!

სრულიად საქართველოს ჩოხოსანთა საზოგადოებისა და ფაზისის მეცნიერებათა საერო აკადემიის მიმართვა სრულიად საქართველოს მოსახლეობას, ღვთის მსახურებს, ეკლესიის მრევლს, საზღვარგარეთ მცხოვრებ ქართულ დიასპორას, სხვადასხვა სოციალური ფენის, სტატუსის, პროფესიის, ასაკის წარმომადგენლებს

ჩამოთვლილთაგან ნებისმიერს გიწვევთ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ილია II-ის დაბადებიდან მე-80 და აღსაყდრებიდან 35-ე წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო პროგრამის როგორც ლექსთა კრებულის, ისე აუდიო ალბომის სახით გამოცემაში მონაწილეობის მისაღებად. გამოგვიგზავნეთ პატრიარქისადმი მიძღვნილი გამოუქვეყნებელი ან ჯერაც უცნობი ლექსები, პოემები, სიმღერები თუ პორტრეტები, რომელთაგან საუკეთესოებს ჟიური შეარჩევს (მასალების დედნები ავტორებს არ დაუბრუნდებათ).

ჩვენს მოვალეობად მივიჩნევთ, რომ მისი უწმინდესობის მიერ ჩვენი ერისა და ქვეყნის წინაშე მუხლჩაუხრელი შრომით, პოეზიის მარგალიტებად აკინძული თუ მუსიკალურ ჰანგებად აჟღერებული, რუდუნებითა და სიყვარულით გაწეული უდიდესი ღვაწლი და დამსახურება მომავალ თაობას დარჩეს.

გთხოვთ, მონაწილეობა მიიღოთ ამ მამულიშვილურ საქმეში და მასალები მოგვაწოდოთ არა უგვიანეს სექტემბრის თვისა. შექმნილია საორგანიზაციო ჯგუფი მარინა ხონელიძის, გურამ შენგელიას, დეკანოზ იაკობ აბაშიძის, დეკანოზ პეტრე კვარაცხელიას, იაგო შიოლაშვილის, ერეკლე საღლიანის და ოთარ ხარჩილავას შემადგენლობით.

მასალას უნდა დაერთოს თქვენი ერთი ფოტოსურათი (4/5ძ, მოკლე ავტობიოგრაფია, მისამართი, ბინისა და ოფისის ტელეფონები, ელფოსტა.

ღმერთი იყოს თქვენი და სრულიად საქართველოს მფარველი!

პატივისცემით,
საორგანიზაციო ჯგუფის სახელით

გურამ შენგელია, ლიანა წურწუმია

მისამართი: ქ. თბილისი, ჩოხოსანთა საზოგადოების ოფისი, სამების საკათედრო ტაძრის ცენტრალური შემოსასვლელი, I სართული.
ტელ: 790 77 08 81 (მაგთიფიქსი), 595 77 09 11. მობ. 593 34 83 00, მობ. 551 34 83 00.

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს

ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის ჩატარების შესახებ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
16	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
17	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
18	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
19	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
20	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
21	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
22	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
23	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
24	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
25	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
26	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
27	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

ფეხბურთი

მუნდირს შეწირული ღირსება

სპორტის მოყვარულებს კარგად მოეხსენებათ, რომ უკვე ორი სეზონია ქვეყნის სარაგბო და საკალათბურთო ცხოვრებაში თავდაცვის სამინისტროს კლუბი „არმია“ „ბაირამობს“.

ეტყობა, კოლეგა – ძალოვანთა წარმატებებმა თეთრი შური შინაგან საქმეთა სამინისტროს მესვეურებსაც გაუღვიძა, რასაც შსს აკადემიის საკალათბურთო გუნდში ამერიკელ ლეგიონერთა მოზღვავება მოწმობს.

მართალია, სუპერლიგის მეოთხედფინალურ პლეი-ოფში ბერძენი მწვრთნელის გეორგიოს ცეხელიდისის შეგირდებმა „სოხუმის“ წინააღმდეგ ბრძოლაში კრახი განიცადეს, მაგრამ მუნდირის ღირსების დასაცავად თანამედროვე ივანე მრისხანეს „პადჩინიონებს“ საფეხბურთო სათასო ფინალი რჩებოდათ.

„დილა“ – „ზესტაფონი“ 4:1

გოლები: ხოჯავა, ვაწაძე, ილურიძე, ინწკირველი; აფციაური.

დენთის სუნი ჰაერში მაშინ დატრიალდა, როცა მსაჯთა ბრიგადის შემადგენლობას გავეცანი. მთავარ არბიტრად საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის შესაბამისი კომიტეტის თავკაცმა სერგო კვარაცხელიამ თავისი ვაჟიშვილი ლევანი დანიშნა, ხოლო ერთ-ერთ ლაინსმენად – გორელი(!) მამუკა ელიკაშვილი.

თუმცა, ეს ჟურნალი ყოფილა, ფილმი კი თურმე წინ გველოდა.

ბევრი რომ არ გავაგრძელოთ, მონასტერი 30-ე წუთიდან აირია, როცა ზემოიმერელთა კარში საეჭვო პენალტი დაინიშნა, თანაც მინდვრიდან მათი დაცვის ბურჯი ლონღაძე ყოვლად უსაფუძვლოდ გააძევეს. ამ დროს ქვეყნის ორგზის ჩემპიონები აფციაურის გოლი-შედევრით თამაშს 1:0 იგებდნენ და ხოჯავამ თერთმეტმეტრიანით ანგარიში გაათანაბრა – 1:1.

მართალია, გია ჭიაბრიშვილის ბიჭებმა შესვენებამდე შეინარჩუნეს ეს შედეგი, მაგრამ კიდევ რამდენიმე სადავო სიტუაციის შემდეგ მორალურად გატყდნენ და მეორე ტაიმი წაქცეულის ცემას დაემსგავსა.

სხვათა შორის, 85-ე წუთზე წონასწორობადაკარგულ დვალსაც აუფრიალეს წითელი ბარათი, თუმცა ამ დროს ყველაფერი დასრულებული იყო.

რეზიუმეს სახით დავძენთ, რომ ზესტაფონელებს ძმრად ამოადინეს რამდენიმე დღის წინათ სკანდალურად მოპოვებული ეროვნული ჩემპიონატის ოქროს მედლები. საკითხავია, რაღა საჭირო იყო საამისოდ ასეთი ტრაგიკული ფარსის გათამაშება – ბარემ უდავიდარაბოდ გაეგზავნათ თასი ქართლის გულში და ისე მიელოცათ ყოვლისშემძლე მინისტრისთვის დამოუკიდებლობის აღდგენის დღე.

გია პლატონიშვილი

ჭიდაობა

ანკარიდან – უხვი ალაფით

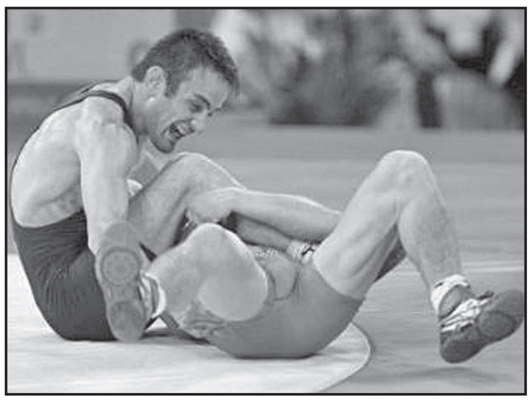

თურქეთის დედაქალაქში წლეულს მეთხუთმეტედ გაიმართა ახალგაზრდა მოჭიდავეთა საერთაშორისო ტურნირი „ჩემპიონი“. შეჯიბრებაში წარმატებით იასპარეზეს საქართველოს წარმომადგენლებმა, რომლებმაც 5 ოქროს, ამდენივე ბრინჯაოს და სამი ვერცხლის მედალი მოიპოვეს.

თავისუფალ ჭიდაობაში კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ავიდნენ ლაშა ტალახაძე (55კ), ჯუმბერ ყველაშვილი (74კ) და ომარ გუსოშვილი (96კ). მხოლოდ ფინალური პაექრობა დათმეს და მეორე ადგილები დაიკავეს ლევან ქელეხსაშვილმა (66კ) და გიორგი მეშვილდიშვილმა (120კ), ხოლო ზურაბ იაკობაშვილი (66კ) „ბრინჯაოს“ დასჯერდა.

ბერძნულ-რომაულ ჭიდაობაში ყველა მეტოქე დაამარცხეს და ოქროს მედლები მოიპოვეს იაკობ ქაჯაიამ (96კ) და ლევან არაბულმა (120კ). თანაგუნდელ არაბულთან დამარცხდა ფინალში მძიმეწონოსანი შოთა გოგისვანიძე, რომელსაც „ვერცხლი“ ერგო. ბექა ბალანჩივაძე (50კ), რამაზ სურმანიძე (55კ), ლაშა გობაძე (74კ) და კუკური კირცხალია (96კ) მესამე ადგილებზე გავიდნენ.

ლაშა დიდია

რაგბი

„არმიის“ გაზაფხული

საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონმა „ლოკომოტივმა“ და შარშანდელი პირველობის გამარჯვებულმა „არმიამ“ წლეულს გაზაფხულის ტურნირის ჯგუფურ ეტაპზე მეორე ადგილები დაიკავეს. სამაგიეროდ, პლეი-ოფებში მეტი შემართებით იბრძოლეს და ფინალში გავიდნენ. გასულ უქმეებზე მათი გადამწყვეტი პაექრობა დაძაბულად და დრამატულად წარიმართა. მატჩის პირველი წუთებიდანვე რკინიგზელებმა შეუტიეს, კარგა ხანს მეტოქის ნახევარს არ მოშორებიან, მაგრამ ანგარიშის გახსნა ვერ მოახერხეს. მე-10 წუთზე არმიელთა კონტრიერიში „ლოკომოტივის“ დაჯარიმებითა და კობახიძის ზუსტი დარტყმით დასრულდა. ხუთ წუთში კავთიძემ წონასწორობა აღადგინა, თუმცა არმიელებმა შესვენებამდე მაინც მოახერხეს დაწინაურება.

მეორე ტაიმში ლოკომოტიველთა უპირატესობა აშკარა იყო და შეხვედრის 63-ე წუთისთვის ანგარიში 12:6-მდე გაზარდეს. ბოლო ორი წუთის განმავლობაში ისინი მედგრად იგერიებდნენ ჩემპიონების იერიშებს. მატჩისთვის განკუთვნილი დრო ამოწურული იყო, კაკოვინმა რკინიგზელთა დაცვა რომ გაარღვია და ლელო კარის ძელთან ახლოს გაიტანა. ნიკოლავას გარდასახვა არ გასჭირვებია. „არმიამ“ მატჩი 13:12 მოიგო და გაზაფხულის ტურნირის მთავარი პრიზიც მოიხვეჭა.

გივი გაგუა

ელიტ-რაუნდი

გაფრენილი შანსი

კარგად დაწყება საქმის ნახევარიაო, ნათქვამია.

საქართველოს 19-წლამდელთა ნაკრებმა ჩინებულად დაიწყო ევროპის ჩემპიონატის ელიტ-რაუნდი, რომელსაც ხორვატეთი მასპინძლობს.

სტარტზე ოთარ კორღალიძის გუნდმა 4:2 მოუგო ბოსნიელებს (სხირტლაძე – 2, ჭანტურია, ყაზაიშვილი), ხორვატეთმა და ავსტრიამ კი ფრედ – 2:2 ითამაშეს.

ანალოგიური მიკროტურნირის სპეციფიკიდან გამომდინარე, საკმარისი იყო მეორე ტურში ასპარეზობის ორგანიზატორებთან ქულა მოგვეპოვებინა და ფინალურ ეტაპზე გასვლის რეალური შანსი გვიჩნდებოდა, მაგრამ...

ახალგაზრდა „ჯვაროსნები“ 1:3 დამარცხდნენ (გაგნიძე) და, ალბათ, სასწაული თუ შეასრულებინებთ პროგრამა-მაქსიმუმს (ავსტრია – ბოსნია 2:0). საამისოდ ხვალ ავსტრიას უნდა ვძლიოთ, მასპინძლები კი უმოტივაციო ბოსნიელებთან უნდა წაფორხილდნენ.

გიორგი შოთაძე

კალათბურთი

სეზონის ბოლო აკორდი

ოთარ ძორძიას სახელობის სუპერთასის მფლობელმა „არმიამ“ კიდევ ერთხელ დაამტკიცა, რომ სადღეისოდ უძლიერესია სამშობლოში.

ქვეყნის ჩემპიონმა და თასის მფლობელმა მორიგი ჯილდო თასის გათამაშების ფინალისტის „ქუთაისის“ ძლევით მოიპოვა – 87:77.

აღსანიშნავია, რომ მეორე პერიოდში დიდიას, ფაშაევისა და კოჰადარევიჩის ძალისხმევით სტუმრები 26:10 დაწინაურდნენ, მაგრამ დიდ შესვენებამდე დარჩენილ დროში ფავორიტი გამძვინვარდა, პერიმეტრიდან გაარღვია მეტოქის ზონური დაცვა (რიჩარდსონი, კვიმსაძე, ვუდსაიდი), სოლიდურ უპირატესობას მიაღწია – 50:33 და ბრძოლის ბედიც აქ გადაწყდა.

ვიმედოვნებთ, ბოგოლა ქართული კლუბები ნაყოფიერად გამოიყენებენ რამდენიმეთვიან ტაიმ-აუტს და ღირსეულად მოემზადებიან ევროტურნირებში წარმატებით საასპარეზოდ.

ვიტალი ჯაფარიძე

ხელბურთი

გერმანული მაისი

ხელბურთელ ვაჟთა ჩემპიონთა თასის გათამაშების ოთხთა ფინალს კიოლნმა უმასპინძლა და გერმანელებმა ჩინებულად ისარგებლეს საკუთარი კედლების ფაქტორით.

ნახევარფინალი. „კილი“ – „ბერლინი“ 25:24, „ატლეტიკო“ – „კოპენჰაგენი“ 25:23.

მატჩი III ადგილისათვის. „კოპენჰაგენი“ – „ბერლინი“ 26:21.

ფინალი. „კილი“ – „ატლეტიკო“ 26:21.

აღსანიშნავია, რომ მადრიდელებმა ზედიზედ მეორედ ითამაშეს უპრესტიჟულესი ევროტურნირის დასკვნით რაუნდში, მაგრამ ამჯერადაც დამარცხდნენ (შარშან – „ბარსელონასთან“).

რაც შეეხება სატიტულო ბრძოლას, მისი გმირი „კილის“ ფრანგი მეკარე ტიერი ომეიერი გახდა, რომელმაც მრისხანე მეტოქეთა ტყორცნების 50(!) პროცენტი მოიგერია. დაგვეთანხმებით, ფანტასტიკური პირადი მონაგარია.

დავძენთ, რომ რვათვიანი მარათონის საუკეთესო ბომბარდირმა მიკელ ჰანსენმა („კოპენჰაგენი“) 98 გოლი გაიტანა და 2 ბურთით გაუსწრო ესპანელთა სნაიპერ ლაზაროვს.

წყალბურთი

საგზურს ვერ შესწვდნენ

საქართველოს 19-წლამდელ წყალბურთელთა ნაკრებმა (შუბლაძე, კაპანაძე, ქარჩილაძე, ჯახაია, ცანკაშვილი, რცხილაძე, ქართველიშვილი, კაკულია, ურუშაძე, ყაზახიშვილი, ჩიქვინიძე, გელაშვილი, სულაძე) მაისის დასაწყისში პოლონეთის საერთაშორისო ტურნირზე პირველი ადგილი დაიკავა – ზედიზედ დაამარცხა ხუთი მეტოქე. სამწუხაროდ, მსგავს წარმატებას ვერ მიაღწია სტამბოლში თანატოლთა ევროპის პირველობის შესარჩევ ტურნირში. ასპარეზობის ფავორიტად თურქებს მიიჩნევდნენ. არც შემცდარან: მასპინძლებმა ყველა მეტოქეს სძლიეს, მათ შორის – ქართველებს 10:6. ამ წაგების მიუხედავად, რევაზ ჩომახიძის შეგირდებს ფინალურ ეტაპზე გასვლის შანსი მაინც რჩებოდათ, მაგრამ მისი გამოყენება ვერ შეძლეს: მთავარ კონკურენტ ბელარუსთან 4:7 დათმეს შეხვედრა. მართალია, მოლდოვას (11:7) და კვიპროსს (15:2) აჯობეს, მაგრამ ფინალურ საგზურს ვერ შესწვდნენ.

თურქეთისა და ბელარუსის გარდა, სხვა ჯგუფებიდან 2-9 სექტემბერს საფრანგეთში დასკვნით ეტაპზე თამაშის უფლება ჰოლანდიამ, გერმანიამ, სლოვაკეთმა, რუმინეთმა, რუსეთმა და უკრაინამ მოიპოვეს.

ლექსო ცინცაძე

ინტერნეტიდან

კალაძესაც დაკითხავენ

იტალიაში გარიგებულ მატჩებთან დაკავშირებით გამოძიება კვლავ გრძელდება. ამჯერად იქაური პრესის ფურცლებზე საქართველოს ნაკრებისა და „ჯენოას“ ყოფილი ფეხბურთელის კახა კალაძის გვარიც გამოჩნდა.

27 მაისს იტალიურმა პოლიციამ 19 ადამიანი დააკავა, რომლებიც ჩაწყობილი მატჩების საქმეში არიან ეჭვმიტანილნი. დაკავებულთა შორისაა რომის „ლაციოს“ კაპიტანი სტეფანო მაური. სამართალდამცველები ამსაქმეს ასევე ანტონიო კონტეს (ტურინის „იუვენტუსის“ მთავარი მწვრთნელი), ერნან კრესპოსა და კახა კალაძესაც უკავშირებენ.

სამართალდამცველების აზრით, „ჯენოასა“ და რომის „ლაციოს“ შორის მატჩი უცნაური იყო, რადგან შეხვედრა მოსალოდნელი ანგარიშით დასრულდა, ხოლო გარკვეული ადამიანების რიცხვმა ამაზე დიდი ფულიც გააკეთა.

La Gazetta dello sport-ის ცნობით, „ჯენოას“ ან უკვე ყოფილ ფეხბურთელებს დომენიკო კრიშიტოსა და კახა კალაძეს ჩაწყობილ მატჩებთან დაკავშირებით ახლო მომავალში დაკითხავენ.

შაბათ-კვირის ჩანახატები

ბრეგვაძეების ვარდები

რუსთაველის პროსპექტზე დიდი სამზადისია. დედაქალაქის ცენტრალური ქუჩის ორივე მხარეს კარვები ჩაუმწკრივებია ხელისუფლებას (უმეტესობა, ძალიან ჰგავს მონღოლურ კარავს), საქართველოს საწარმოებს თავიანთი პროდუქცია გამოუფენიათ და ახლა თბილისელთა შეფასებას ელოდებიან.

დავათვალიერე ეს ყველაფერი, მაგრამ „9 აპრილის ბაღში " გამოფენილ ვარდ-ყვავილთა სიმშვენიერეს მაინც ვერაფერი ვამჯობინე.

...გამიგია, ბრეგვაძეებში ქეიფი, გამიგია, ბრეგვაძეების სიმღერა, მაგრამ ბრეგვაძეები — ვარდ-ყვავილების გამომყვანი ხალხი — პირველად გავიგე...

მადლობა, ფირმა „გრინვერისის" თანამშრომელს შალვა კურტანიძეს, რომელიც გამომყვა „9 აპრილის ბაღში" გამართულ ყვავილების ფესტივალ „ვარდობისთვეზე", სადაც, შეიძლება ითქვას, ერთმანეთს ეჯიბრებოდნენ სხვადასხვა ფირმები ნაირ-ნაირი ყვავილებით თავმოწონებაში.

...აი, ამ კუთხეში თვალს ატყვევებენ ვარდები...

— ვისია, გენაცვალე, აქაურობა?!. — ვეკითხები ერთ თვალხატულა გოგონას.

— ჭიათურელი, ქვაციხელი ვალოდია ბრეგვაძისაა, ბატონო!.. მე მისი ქალიშვილი ვარ — ნატალია!.. თვითონ ვერ წამოვიდა თბილისში...

— ეს ვარდები თქვენ გამოიყვანეთ?!..

— მაშ... სანერგე გვაქვს ჭიათურაში... მთელ საქართველოში ჩვენგან ვრცელდება ვარდები... სხვათა შორის, სამების ტაძრის ეზოში რომ ვარდებია დარგული, ჩვენი სანერგედანაა გამოტანილი...

— ღმერთმა ხელი მოგიმართოთ!..

ათიოდე მეტრში ისევ ვარდები მხვდება... ალაგებენ, ასწორებენ ყვავილებს, ეტყობა, პატრონებია...

— ეს ვარდები თქვენია?.. მპასუხობს — ჩვენია, აპა არააა!..

გვერდით ქალები საქმიანობენ. აწყობენ, ასწორებენ ვარდებს.

— რა გვარი ხარ, კაცო?!

— ბრეგვაძე!..

— ნუ გადამრიეთ! ეგერ, გვერდით ბრეგვაძეები არიან.. თქვენც ბრეგვაძეები ხართ?!

— მაშ... ბრეგვაძეები ვართ... მე და ვალოდია ბიძაშვილები ვართ... სხვათა შორის, ერთად დავამთავრეთ დიდი ჯიხაიშის ტექნიკუმი... ყვავილები ბავშვობიდანვე გვიყვარდა ბატონო და ახლა მთელ საქართველოშია მოდებული ბრეგვაძეების ვარდები...

— აგაშენათ ღმერთმა... „ვარდების მოვლას რაღა სჯობს" — წავიღიღინე ჩემთვის.

ალალად იღიმება: — მართლაც არაფერი სჯობს, მაგრამ ძნელია...

— უნდა გაუძლო, ჭიათურელო!

— ვუძლებთ, ჯერჯერობით!

ოღონდ მიშას „შეველიოთ!"

თუ ვიქნებოდი, რა თქმა უნდა, კვირას ვიქნებოდი რუსთაველზე!.. „არამდგრადი" ამინდის შემდეგ, იცოცხლეთ, 27-ში მზემ გამოანათა... ჰოდა, რაც იყო კვირას იმ დალოცვილ პროსპექტზე, მე რაღა შეგახსენოთ, ჩვენო მკითხველო... თავისუფლებას, ერთიანობას, ადამიანის უფლებების დაცვას მონატრებული თბილისი რამდენი შეგროვდა რუსთაველზე, ყველამ კარგად ვნახეთ...

ვიდექი ჩემთვის „პუშკინის სკვერში" (ვერაფრით წავიწიე უფრო წინ), ირგვლივ იმედით სავსე ხალხის სჯა-ბაასი და შეძახილი მესმოდა და, ღმერთო, ამ მუზას რა ვუთხარი, უცებ არ წამოტივტივდა

გონებაში? კიდევ კარგია, პასტა და ქაღალდი მქონდა თან (არ ვიცილებ ჩანთასძ და ეგრევე ჩავწერე:

„ოცნებაო, ჩემო ძველო",
მგონი უკვე გველირსა,
რომ შევიგრძნოთ სიხარული
ერთიანი ქვეყნისა.
ოღონდ უნდა „შეველიოთ"
მიშას — ქცეულს „ნარცისად"
და გვჯეროდეს გულმართალი
ჭორვილელი კაცისა!

ვილენ მარდალეიშვილი

ინფორმაცია

მაია მიმინოშვილი გაათავისუფლეს

გამოცდების ეროვნული ცენტრის დირექტორი მაია მიმინოშვილი თანამდებობიდან გაათავისუფლეს. ამის შესახებ განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს განცხადებაშია ნათქვამი.

სამინისტროს ინფორმაციით, მინისტრმა დიმიტრი შაშკინმა გადაწყვეტილება „რეფორმების განხორციელების პროცესში პრინციპული შეუთავსებლობის გამო მიიღო".

„საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრმა მიიღო გადაწყვეტილება გამოცდების ეროვნული ცენტრის დირექტორის მაია მიმინოშვილის თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ. საქართველოს განათლების სისტემაში მიმდინარეობს არაერთი უმნიშვნელოვანესი რეფორმა, რომელთა მთავარ ამოცანას წარმოადგენს ჩვენს ქვეყანაში განათლების მაღალი ხარისხის უზრუნველყოფა. სამწუხაროდ, რეფორმების განხორციელების პროცესში შეიქმნა პრინციპული შეუთავსებლობა განათლების სამინისტროს პოლიტიკასა და მაია მიმინოშვილის პირად პოზიციას შორის", — ნათქვამია სამინისტროს განცხადებაში.

მათივე ცნობით, გამოცდების ეროვნული ცენტრი მუშაობას ჩვეულ რეჟიმში აგრძელებს და უზრუნველყოფს საატესტატო გამოცდების შეუფერხებლად მიმდინარეობასა და ერთიანი ეროვნული გამოცდებისთვის მომზადებას.

ინფორმაცია

დამნაშავე მეან-გინეკოლოგი

ექიმი მეან-გინეკოლოგი ზაზა მირუაშვილი სიცოცხლის გაუფრთხილებლობით მოსპობის ბრალდებით თბილისის საქალაქო სასამართლომ დამნაშავედ ცნო.

როგორც საქალაქო სასამართლოში განაცხადეს, საპროცესო შეთანხმების საფუძველზე, ზაზა მირუაშვილს 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა შეეფარდა, საიდანაც ბრალდებული 1 წელს სასჯელაღსრულებით დაწესებულებაში მოიხდის, 2 წელი ჩაეთვალა პირობით, 3 წლის გამოსაცდელი ვადით. მასვე დამატებითი სასჯელის სახით დაეკისრა ჯარიმა 25 ათასი ლარის ოდენობით.

„სამშობიარო სახლ - „იმედის კლინიკის" ექიმი ზაზა მირუაშვილი უპასუხისმგებლოდ მოეკიდა თავის პროფესიულ მოვალეობას,

სათანადოდ ვერ შეაფასა მშობიარობის შემდეგ პაციენტის ნესტან შანიძის მძიმე მდგომარეობა, ექიმმა არ მიიტანა ეჭვი შინაგან სისხლდენაზე. უფრო მეტიც, მისი დაუდევრობით არ ჩატარებულა არც ერთი ტიპის გამოკვლევა, რათა დროულად მომხდარიყო შინაგანი სისხლდენის დიაგნოზის დასმა. 2011 წლის 21 ივნისს, 00.55 საათზე ნესტან შანიძის ბიოლოგიური სიკვდილი დაფიქსირდა. ღია სასამართლო სხდომაზე საქმის არსებითი განხილვისას ზაზა მირუაშვილმა სრულად ცნო თავი დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში. გარდა აღიარებითი ჩვენებისა, მის მიმართ წარდგენილი ბრალი დადასტურებულ იქნა: მოწმეთა და დაზარალებულთა ჩვენებებით, სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის, ბიოლოგიური, ქიმიურ-ტოქსიკოლოგიური დასკვნებისა და საქმეში არსებული სხვა უტყუარი მტკიცებულებების ერთობლიობით", — ნათქვამია სასამართლოს მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაში.

ინფექციურ საავადმყოფოში შვიდი თვის ჩვილი გარდაიცვალა

თბილისის ინფექციურ საავადმყოფოში მენინგოკოქცემიის დიაგნოზით შვიდი თვის ჩვილი გარდაიცვალა. მას თავდაპირველი მკურნალობა რუსთავის ბავშვთა საავადმყოფოში უტარდებოდა.

ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესების გამო ჩვილი თბილისის ინფექციურ საავადმყოფოში გადმოიყვანეს.

ექიმებმა ბავშვის გადარჩენა ვერ მოახერხეს და ჩვილი საავადმყოფოში მიყვანიდან სამი საათის შემდეგ გარდაიცვალა.

ინტერპრესნიუსი

ხსოვნა

მიხეილ გოგინაშვილი

27 მაისი... პირველი დაბადების დღე უშენოდ, ერთი ცრემლიანი და ტკივილიანი წელი იმ დღიდან, როდესაც უფალმა ამქვეყნიდან შენი წაყვანა ისურვა მარადიულ სასუფეველში. შენი გარდაცვალება მეხის გავარდნას ჰგავდა, შენმა წასვლამ უზარმაზარი სიცარიელე და გულისტკივილი დაგვიტოვა. შენ ხომ გამორჩეული მეუღლე და სამაგალითო მამა იყავი შენი შვილებისათვის, ადამიანი, რომელიც მთელი თავისი ცხოვრება სიყვარულსა და მზრუნველობას არ აკლებდი შენს გარშემო მყოფთ. განგება სასტიკად მოგვექცა, მაგრამ უფალს ვთხოვთ, მშვიდად განისვენოს შენმა სულმა ზეციურ სასუფეველში. შენი შთამომავლობა კი ღირსეულად გააგრძელებს შენს დაწყებულ ტრადიციებს.

ოჯახისგან

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის" რედაქცია ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ 73 წლისა გარდაიცვალა ცნობილი ქართველი მწერალი და საზოგადო მოღვაწე, ჩვენი გაზეთის ძველი ავტორი და მეგობარი, საქართველოს ულამაზესი მხარის — აჭარის სახელოვანი შვილი და მოჭირნახულე

ვახტანგ ახვლედიანი

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს, საქართველოს მწერალთა ეროვნული კავშირის აჭარის განყოფილებას, სანათესაოს, დიდ სამეგობრო წრეს. დაკრძალვა ბათუმში 31.V.12 წ. მის: რუსთაველის ქ. 59. ბ. 63.

კვარაცხელიების საგვარეულო კავშირი სამძიმარს უცხადებს ვალერი კვარაცხელიას დედის

თამარ გიორგის ასულ ლუკავას

გარდაცვალების გამო. დაკრძალვა 29 V. მისამართი: წალენჯიხის რაიონი, დაბა ჯვარი.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის" რედაქცია უსამძიმრებს ვალერი კვარაცხელიას დედის

თამარ ლუკავას

გარდაცვალების გამო.

დედა ზინა მიგინეიშვილი, მეუღლე იზო ცარციძე, შვილები ამირან, ეკა ნიკურაძეები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

გელა ამირანის ძე ნიკურაძე

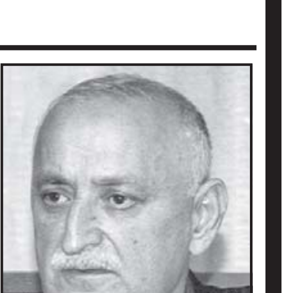

პანაშვიდი 27, 28 V, 16 სთ. დიღმის მასივი, V კვარტალი, მე-20 კორპუსი, დაკრძალვა 31 V, 14 სთ. აბაშის რაიონის სოფ. ტყვირში.

ნანული (ნანა) გუნია ოჯახით ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაეცვალა უახლოესი ადამიანი და სანიმუშო მეზობელი

გელა ნიკურაძე

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის დედას, ოჯახს და ახლობლებს.

საქართველოს ომის, შრომისა და სამხედრო ძალების ვეტერანთა ცენტრალური კავშირის გამგეობა იუწყება, რომ გარდაიცვალა სამტრედიის რაიონის ვეტერანთა კავშირის თავმჯდომარე

სულიკო ნინუა

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ქვეყნის ბოლო

ციმბირის ფასად მაინც რომ გაეყიდათ...

თითქმის საუკუნენახევრის წინათ, 1867 წლის 30 მარტს რუსეთის იმპერიამ ამერიკის შეერთებულ შტატებს ალასკა მიჰყიდა.

როცა 1861 წელს ალექსანდრე II ბატონყმობა გააუქმა, მან თავი ხაფანგში მოიმწყვდია. კანონის თანახმად მემამულეებს რეფორმის დროს მიღებული ზარალის კომპენსირება უნდა მიეღოთ, ამიტომ მეფე იძულებული იყო როტშილდებისგან 15 მილიონი გირვანქა სტერლინგი ესესხა, ხოლო როცა ვალის დაბრუნების დრო დადგა, ხაზინაში ამხელა თანხა არ აღმოჩნდა. მაშინ

იყო, რომ მის ძმას, დიდ თავად კონსტანტინეს რაიმე „უსარგებლოს“, მაგალითად, ალასკის, გაყიდვის აზრი მოუვიდა. ალასკა ხომ უზარმაზარი ტერიტრია იყო – მილიონ 519 ათასი კვადრატული კილომეტრი! რუსი იქ მხოლოდ რამდენიმე ათასი კაცი სახლობდა, ამიტომ იმპერიის განაპირა მიწის დაცვაც, რომელიც, ყველა სიკეთესთან ერთად, ოკეანის გაღმა მდებარეობდა, დიდ სიძნელეს წარმოადგენდა. მართალია, იქიდან ძვირფასი ბეწვეული მოდიოდა, მაგრამ ეს სიმდიდრე არც ციმბირს აკლდა. ამიტომ იყო, რომ 1867 წლის 30 მარტს ვაშინგტონში ხელი მოაწერეს ალასკის გაყიდვის ხელშეკრულებას, რუსეთმა კი ამერიკისგან 7,2 მილიონი დოლარის ოქროთი მიღების ჩეკი მიიღო.

მაშინ არავინ იცოდა, რომ ალასკაზე ოქროს, ნავთობისა და გაზის საბადოებს აღმოაჩენდნენ. რუსეთის ევროპულ ნაწილში მიწის ერთი დესეტინა (დაახლოებით ორი ჰექტარი) 50-დან 100 მეფის რუბლი ღირდა. ციმბირში კი ზოგიერთი მიწის კვადრატული საჟენი (ანუ 4,5 კვადრატული კილომეტრი!)... 3 კაპიკი ღირდა! მოკლედ, **ალასკა „ციმბირული ფასითაც“ რომ გაეყიდათ, ამერიკელებს მასში მინიმუმ 10 მილიარდი რუბლი უნდა გადაეხადათ!**

ერთი საგულისხმო ფაქტი: დაახლოებით იმავე დროს ნიუიორკის შტატი თავისთვის სასამართლოს შენობას ყიდულობდა, რომელიც... ალასკაზე ძვირი დაჯდა! დღევანდელი კურსით კი ალასკის მიწის ერთი ჰექტარი, თავისი წიაღისეულით, 4 დოლარად გაიყიდა.

უნდა ითქვას, რომ ალასკის გაყიდვას რუსეთში არავითარი უკმაყოფილება არ გამოუწვევია, სამაგიეროდ მითები კი უხვად გაჩნდა. ერთი მათ შორის იმას ეხება, რომ **რუსეთისთვის ოქროთი დატვირთულმა გემმა ქვეყანამდე ვერ ჩააღწია, რადგან ჩაიძირა, ანდა, სულაც, ვიღაც ბოროტმოქმედებმა გაიტაცეს**. სინამდვილეში ალასკა კი არ გაყიდეს, არამედ 90 წლის არენდით გასცეს, მაგრამ ბოლშევიკებმა მეფის ყველა ხელშეკრულება გააუქმეს, მათ შორის ალასკის თაობაზეც.

მაგრამ არის კიდევ ერთი მითი იმის თაობაზე, **თითქოს ბოლშევიკებს დაავიწყდათ, რომ ალასკა გაქირავებული იყო, ხოლო გონს რომ მოეგენ, გვიანღა იყო, მისი დაბრუნების ყველა ვადა ამოწურული იყო, ამიტომ გამოვიდა, რომ რუსეთმა ეს უმდიდრესი მხარე „გოიმურად“ დაკარგა.**

ისე კი, როგორც ამას თავად რუსი ჟურნალისტები აღიარებენ, რუსეთელებს გული არ უნდა წყდებოდეთ იმის თაობაზე, რომ ალასკა ამერიკას ეკუთვნის, რადგან მის მოვლა-პატრონობას ისევე ვერ შეძლებდნენ, როგორც ამას ციმბირს ვერ უხერხებენ.

ოთარ ტურაბელიძე

მომავალი გვირგვინოსნები

მონარქიის გადამრჩენელნი

დიდ ბრიტანეთში დიდი ხალისით აღნიშნეს ჰერცოგ და ჰერცოგინია კემბრიჯელების ქორწინების პირველი წლისთავი. შარშან, 23 აპრილს, პრინც უილიამისა და ქეით მიდლტონის ქორწინების დღეს მათთან მიახლოება სრულიად შეუძლებელი იყო. ახლა კი მათი ქანდაკებები მადამ ტიუსოს ცვილის ფიგურების მუზეუმშია დადგმული და მათთან ფოტოსურათის გადაღება ყველა მსურველს შეუძლია.

ახალი სამეფო წყვილისადმი ბრიტანელთა ინტერესი არ ნელდება: ხალხი მათ თითოეულ სიტყვას, საქციელს, სამოსელსა თუ მზერას საგულდაგულოდ არჩევს. უილიამი და ქეითი მალე კენსინგტონის სასახლეში დაიდებენ ბინას, სადაც XIX საუკუნეში დედოფალ ვიქტორიასა და პრინც ალბერტის რეზიდენცია იყო. ასი წლის შემდეგ კი კენსინგტონის სასახლეში პრინც ჩარლზი და დიანა ცხოვრობდნენ, ხოლო მათი განშორებისას იქ მარტო პრინცესა დიანა დარჩა. უილიამსა და ქეითს კენსინგტონის სასახლეში ერთობ მორიდებული აპარტამენტები – ორი საძინებელი და პირველ სართულზე სასტუმრო ექნებათ. პრინც ჰარის კი, რომელიც კენსინგტონის სასახლეში უკვე გადაბარგდა, კიდევ უფრო მორიდებული ოროთახიანი და ციდა სამზარეულოიანი აპარტამენტი აქვს, სადაც ნამდვილად ვერ მოაწყობს ხალხმრავალ მიღებებს, სამაგიეროდ ძმის გვერდით იქნება იმ სასახლეში, სადაც მათ დედა ზრდიდა.

საქვეყნოდაა ცნობილი, რომ პრინცი ჩარლზი დიანაზე ეჭვიანობდა, ოღონდ არა მამაკაცებზე, არამედ მის პოპულარობაზე. დიანას მიმართ ინტერესი ალბიონში გაცილებით მეტი იყო, ვიდრე საზოგადოება ჩარლზის მიმართ იჩენდა. ქეითს კი ჯერ კიდევ ქორწინებამდე უწინასწარმეტყველებდნენ, რომ იგი მეორე დიანად გადაიქცეოდა, რაც, შეიძლება ითქვას, ახდა კიდეც. მაგრამ აღსანიშნავია ისიც, რომ მამისგან განსხვავებით, უილიამს ეს ამბავი ახარებს.

ჰერცოგინია კემბრიჯელი ელეგანტური, მომხიბვლელი, ქალურობით გამორჩეული ქალია. პრიალა ჟურნალები აღნიშნავენ, რომ მიუხედავად იმისა, რომ ქეითი ამჟამად სამეფო ოჯახის წევრია, იგი ძველებურად დემოკრატიულ მაღაზიებში „თოფშოპსა“ და „ზარაში“ ყიდულობს ტანსაცმელს. მას არ ერიდება ერთი და იგივე სამოსელის რამდენჯერმე ჩაცმა, ზოგჯერ ხალხში ჯინსითაც გამოდის. ერთხელ სიომ მას კაბა უხერხულად აუფრიალა, ამიტომ ახლა მკერავები ქეითის კაბების ბოლოებს საგანგებო ტვირთით ამძიმებენ, რაც ჯერ კიდევ ბებიების დროინდელი ნაცადი ხერხია. კიდევ ერთი ინტიმური დეტალი ის არის, რომ 30-გრადუსიან სიცხეშიც კი ქეითი კოლგოტებს ატარებს.

წლეულს მარტში ქეითმა პირველი საჯარო სიტყვა წარმოთქვა. იგი აშკარად ნერვიულობდა და სულ რამდენიმე სიტყვა წარმოთქვა, მაგრამ უშეცდომოდ და მოხდენილად. ჟურნალისტებმა მაშინვე აღნიშნეს, რომ „ორატორული დებიუტი“ დიანასაც ქორწინების პირველსავე წელს ჰქონდა. მათ ისიც გაიხსენეს, თუ რაოდენ მძიმე დრო იყო ის ხანა დიანასთვის, რომელიც ქორწილის დღეს სულ 20 წლისა იყო – ქეითზე 9 წლით უმცროსი. ერთხელ დიანა სანდრინჰემში სამეფო რეზიდენციის კიბეზე წაიქცა და შიშობდა, რომ შვილი არ ეყოლებოდა, მაგრამ უილიამი უპრობლემოდ გაჩნდა.

მიუხედავად იმისა, რომ იანვარში ქეითი 30 წლისა შესრულდა, მის ორსულობაზე ჯერჯერობით ლაპარაკი არ არის. ბოროტი ენები ჭორაობენ, რომ იგი უშვილოა, მაგრამ ბრიტანელთა უმრავლესობა მაინც იმედოვნებს, რომ კენსინგტონის სასახლეში მალე მაინც ირბენენ პატარა უფლისწულები.

უნდა ითქვას, რომ ქეითიც, დიანასავით, დიდი ხალისით დადის საბავშვო ბაღებში, საავადმყოფოებში, თანაც უამრავ საქველმოქმედო ორგანიზაციას პატრონობს და ლონდონის ოლიმპიადის ელჩიც არის. თანაც უამრავ ოფიციალურ ღონისძიებაში იღებს მონაწილეობას. ეს, რა თქმა უნდა, დიდი დატვირთვაა ახალგაზრდა ქალისთვის, რომელიც ჯერ კიდევ ერთი წლის წინათ „კონკია“ იყო, დღესდღეობით კი სილამაზის დედოფალი და ჰერცოგინიაა. ამასთან, ჟურნალისტები აღნიშნავენ, რომ მას გულთბილი ურთიერთობა აქვს დედოფალ ელისაბედთან და სამეფო ოჯახის სხვა წევრებთან. საერთოდაც უნდა ითქვას, რომ ბუკინგემის სასახლეში ყველაფერს აკეთებენ საიმისოდ, რომ დიანას ამბავი აღარ განმეორდეს, რომლისგანაც „ხელის პრინცესის“ გამოძერწვას ლამობდნენ. ახალი რძალი ამ წნეხს არ განიცდის.

განვლილი ერთი წლის მანძილზე თავად ქეითმაც დაანახა, რომ არც თავადაა დიანა, თუმცა კი გარეგნულად ისინი გარკვეულწილად ჰგვანან კიდეც. ორივე ტანმაღალი, კოხტად აწყობილი, მომხიბვლავი ქალია, რომელიც ლურჯი ფერისა და ცისფერი სამოსელის ტრფიალია. ერთიც და მეორეც იუმორის გრძნობის მქონე, სიცოცხლის მოყვარული, თუმცა კი არაგვირგვინოსანი პირია. ამასთან, ქეითი უფრო თავშეკავებულია, მას უკვე ჩამოყალიბებული ხასიათი აქვს.

ბრიტანელი პოლიტიკოსები, ჟურნალისტები, უბრალო მოქალაქეები ერთ აზრზე არიან: უილიამმა და ქეითმა გაამყარეს ბრიტანული მონარქიის პრესტიჟი, შესაძლოა, სულაც გადაარჩინეს იგი.

არადა, მართლაც ასეა: ბოლო წლებში ბრიტანულმა ტახტმა, ცოტა არ იყოს „ყანყალი“ დაიწყო. – 2010 წელს მისი წინააღმდეგ ქვეყნის მოსახლეობის თითქმის მესამედი იყო. ბოლო დროს გაზეთებში დედოფალ ელისაბედის კარიკატურებიც კი გაჩნდა, რაც უწინ წარმოუდგენელი რამ იყო. თუმცა საუკუნის ქორწილმა დაადასტურა, რომ ვინძორების დინასტია დროს ფეხს უწყობს, რამაც ერის გაერთიანებას შეუწყო ხელი.

დალი ხუნდაძე

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
299-62-77; 599 32-85-76.

კადრი

ანეკდოტები

– **გმადლობთ**, მეტი არ მინდა, ექვსის მერე არ ვჭამ!
– ნებისყოფას იკაჟებ?
– არა, უბრალოდ ჩვეულებაა – ექვსი ულუფის მეტს არ ვჭამ!

* * *

– **ჩემო** სიხარულო, ძამიკო გინდა? – ეკითხება მამა პატარა გოგოს.
– ძალიან მინდა!
– მაშინ დაიძინე!

* * *

ქალად ყოფნა უფრო იოლია – ცოტას წაიკაპრიზებ და ყველაფერი გექნება, რაც გსურს.
აი, კაცად ყოფნა კი გაცილებით რთულია – ცოტას წაიკაპრიზებ და უვახშმოდაც დარჩები.

* * *

სამსახურიდან დაბრუნებულმა ცოლმა აბაზანის სარკეზე პომადით გაკეთებული წარწერა შეამჩნია – „სალამი პეტკას ცოლს ნატაშასგან“.
– პეტკა, ყვირის ცოლი, – ვინ არის ნატაშა?
– ვინ არის და, ნაძირალაა, საშინელი ნაძირალა!..

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
ტ: 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“
(რკინიგზის ჩიხი, № 20)

uac(უაკ)070.4(479.22)
ს-323
ISSN 2233-3851

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
299-62-77;
599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსია 599 17-21-21;
სპარტაკ ქობულია 599 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24